

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

INDHOLD: *K. E. Skydsgaard*: Om det at tænke — *Hakon Müller*: Skolehus-Posthus — Gamle Odenseanere: Dødsfald — Runde Aar — Udnævnelser — *Thorkild Roepstorff*: Kammerater af Aargang 1921 — Rusmodtagelse 1946 — Selskabelige Sammenkomster — Generalforsamlingen 1947 — Omslag til Tidsskriftet — Legatet — Studenterne fra 1947 — Generalforsamling 1948 — Odense som Kulturcentrum — Rettelse — Medlemsliste.

1948

Nummer 23

Maj

OM DET AT TÆNKE

Tale af Professor *K. E. Skydsgaard*

ved Rusmodtagelsen den 31. Oktober 1946

I sin lille Bog: »Verfall und Wiederaufbau der Kultur« siger Albert Schweitzer til en Begyndelse, at vor Slægt staar i Kultur-nedgangens Tegn. Og en væsentlig Grund til Kulturens Nedgang ligger i vor Tænkning-svigten, i den manglende Evne og Vilje til at tænke. Det er ganske enkelt Filosofien, der har svigtet. Er der hermed ikke udtrykt noget væsentligt? Og lad os nu ikke gaa i Rette med den »store Filosofi«, der arbejder paa Universiteterne og lever i Fagets Folk, hvis noget saadant kan siges om Filosofien, men lad os prøve at holde os til de ganske almindelige Mennesker, vi er i det Menneskeliv, vi er sat ind i.

Hvorledes staar det f. Eks. til med at tænke i Danmark? Vi kalder jo Danmark et Kulturland og roser os af at være et intelligent Folk! Nu kommer det selvfølgelig an paa, hvilken Maalestok vi anlægger. Sammenlignet med ganske primitive Folk har det naturligvis sin Rigtighed, men kan det

egentlig være os nogen Trøst i Dag at foretage en saadan Sammenligning? Hvordan stiller Sagen sig, hvis vi sammenligner os »opad«? Er Sandheden da ikke tværtimod den, at der i Virkeligheden tænkes meget lidt selvstændigt, at vi i Virkeligheden er inde i en vis Dekadence, en Dannelseskrisse, en Nedgang i Kultur og dermed i ægte og sand Menneskelighed, der — som Schweitzer siger det — hænger sammen med baade svigtende Evne og Vilje til at tænke, det vil sige i det agtpaagivende, taalmodige, utrættelige Arbejde, som det er at tænke sandt og ret om Tingene i de store Livsspørgsmaal, men ikke desto mindre i de ganske almindelige jordiske Ting, vi har at gøre med til daglig. Og jeg tænker, at ogsaa dette er ment, naar det hedder, at vi skal elske Gud af hele vort Sind i den Betydning, vi her har taget dette Ord. Dertil gav Gud os Tanken, for at vi skulde bruge den aarvaagent og flittigt i Menneskelivet. Det gælder alle Menne-

sker, alt efter den Gave af Tanke de nu en Gang har faaet, og det gælder da i hvert Fald ogsaa Akademikere, selvom de ikke har nogen Særstilling i Tilværelsen. Men det kan ikke være andet, end at det medfører en Forpligtelse at have faaet Lov til igennem flere af et Menneskes kostbareste Aar udelukkende at beskæftige sig med Tanken. I et Privilegium er der altid noget forpligtende — og her gælder det forpligtende langt ud over den snævre Fagverden — helt ind i Karakterens lønlige Dyb.

Men hvorledes staar det til med det at tænke iblandt os?

Tænk f. Eks. paa et saa vigtigt Spørgsmaal som Børnenes Opdragelse. Jeg taler her ikke om Skyld og Anklage, men om det rent faktiske. Hvor mange Forældre giver sig for Alvor Tid — maaske rettere — har for Alvor Tid til virkeligt at give sig af med deres Børn? Hvor mange læser højt for deres Børn? Eller giver sig Tid til taalmodigt at gaa ind paa Barnets mange »Hvorfor«? I disse Spørgsmaal viser Barnet *sin* Intelligens og vaagnende selvstændige Indstilling over for Tilværelsen. Men Barnet sløves let lige fra de første Aar, saa de bogstaveligt er gamle, før de er blevet store! Det kan være ejendommeligt at lægge Mærke til, hvor ringe et Barns Ordforrad kan være, ganske simpelt fordi der ikke tales med Børnene ud over det ganske dagligdags. Og skal de læse op i Skolen, er det de simpleste Ord, de ikke kender, fordi de hjemme aldrig kom i Berøring med en Bog.

Og er det i det hele overdrevet at sige, at vort Sprog udmarves og forarmes? Den engelske Forfatterinde, Madeleine Kents Opfattelse af Danskerne som »forunderligt ligegyldige i de Ting, der angaar det aandelige« underbygges bl. a. med Sprogets Fatigdom, naar det f. Eks. gælder Hentydnin-

ger til Biblen, det som er kendetegnende for det engelske Sprog.

Mangelen paa Evnen til at tænke viser sig ogsaa blandt Ungdommen, baade i Byen og paa Landet. Det er næppe dens egen Skyld, snarere en Slags Skæbne og Forsømmelse, selvom den naturligvis heller ikke er saa ganske uskyldig! Stoffet og Materialet er der, men misrøgtet og vantrent. Man tænker saa mærkværdigt paa »den forlængede Rygmarv«, i faste »erhvervsøkonomiske« Baner, i politisk afgrænsede Baner, i Masse.

Tænk paa Selskabeligheden, som den i Almindelighed er. Ogsaa her afsløres det moderne Menneskes Tankeløshed, et Punkt, Schweitzer understreger i sin Bog. Der vaages energisk over, at Samtalen ikke kommer ud over det ganske almindelige og ikke udvikler sig til en almindelig Udveksling af Tanker. Den enkelte har i Almindelighed ikke noget selv og er angst for, at der skal blive forlangt noget selvstændigt af ham. Det *kan* hælde, at det bliver til en virkelig Samtale, og da er det en af Livets store Oplevelser. I en virkelig Samtale *sker* der noget, dér er det ikke bare en gensidig Udveksling af konventionelle Ord, der ganske mekanisk gaar fra den ene til den anden, nej, her betyder Samtalen et Stykke Arbejde, hvor to eller flere Mennesker sammen finder et Stykke Vej videre frem.

En saadan Samtale afhænger ikke af vedkommendes »Begavelse« eller Lærdom, men af noget langt inderligere, nemlig af deres Aabenhed, deres spørgende Sind, deres Ufærdighed, der endnu ikke har mistet Barnets umættelige Videnstrang, og som ikke er bange for at vise, at der er noget, det endnu ikke forstaar. Og lærer man ikke at spørge, kommer man aldrig videre, men sover dybere og dybere ind. Og vi skal ikke lade os imponere af dem, der havde let ved at føre det store og sikre Ord, og som til-

syneladende havde et færdigt Svar paa hvert eneste Spørgsmaal. De er rimeligvis slet ikke saa intelligente, som de lader til og maaske selv tror, maaske er det ganske enkelt en Blære eller Vigtigmager, man staar over for. Mangen en Samtale — ogsaa mangen en »intelligent« Samtale — forløber ganske udmærket efter Recepten: at koble Hjernen fra og lade Munden løbe.

I Tænkningen er der Tale om en virkelig *Opøvelse*. Det alvorlige ved Tanken er nemlig det, at den som ethvert andet Instrument skal bruges og bruges rigtigt. Ellers sløves den. Lad os lignelsesvis sige, at Tankens Funktion bestaar af 1000 forskellige smaa Hjul, hvis indbyrdes fine, næsten usynlige Samarbejde tilsammen udgør Erkendelsen. Hvis kun de 10 bruges, mister de andre efterhaanden Evnen til at komme i Gang. De ruster fast. Man kan sløve sin Vilje, som man kan sløve sin Hukommelse — og som man i højeste Grad kan sløve sin Samvittighed — ved ganske simpelt ikke at bruge den. Saaledes kan man sløve sin Tanke. Det gælder det ganske almindelige praktiske Menneske, og det gælder i allerhøjeste Grad den studerende, enten han nu er Akademiker eller noget andet.

Hvorledes staar det til med Studierne og med os, der studerer? Ved vi, hvad Intelligens er, hvad det er at tænke. Jeg tænker her ikke i første Række paa de gode Evner, paa Fagdygtigheden, paa gode Examinere, men paa Evnen til og Iveren efter virkelig at trænge til Bunds i en Sag, ikke at nøjes med at løbe med en fremmed Overbevisning eller at følge den paa Bjerget herskende Mening, som jo for den allerstørste Dels Vedkommende slet ikke er personligt tilegnet, men overtaget paa ganske upersonlig og mekanisk Maade. Jeg er bange for, at det ikke staar alt for godt til. Maaske hele Studieordningen med dens altfor stærke Slag-

side mod Examen i Virkeligheden er forfejlet! Mangen Akademiker staar langt tilbage for det, der var hans Kald og Opgave, og for mange var Studiet ikke virkelig Fremgang i Erkendelse, men kun Erhvervelse af visse Kundskaber, der aldrig kom længere end til Sjælens alleryderste Lag. Og dette har endnu ikke med *Sandheden* at gøre.

Sandheden er nu engang noget aristokratisk, der ikke lader sig billigt erhverve. Og er det formeget at sige, at Mennesker altfor tit lader sig nøje med de ganske billige, næsten gratis Sandheder, som det ikke har kostet saa meget som en Smule Sved at erhverve? Naturligvis maa alle leve en ikke helt ringe Del af Livet paa Sandheder, som han ganske simpelt overtager, men dér, hvor *hele* Livet leves saaledes, dér sker der Skade paa Menneskelivet. Der overtrædes Buddet om at elske Gud af hele sin Tanke. Platon sagde en Gang, at et Menneske skal gaa Sandheden i Møde med hele sin Sjæl, og deri ligger, at den forudsætter en Aabenhed og et Arbejde. »La vérité ne sert que ses esclaves«, læste jeg for nogen Tid siden: Sandheden tjener kun sine Slaver.

Først idet vi virkelig tjener for Sandheden, frigør den os. Da oplever et Menneske den Erkendelsens Glæde, efter lange Tidens Famlen i Mørke og Usikkerhed, en Glæde, der igen bliver Udgangspunkt for ny Spørgen og Søgen. Er det os om at gøre at finde denne Sandhed? Jeg tænker ikke bare paa Videnskaben, men paa de mange ganske enkle og praktiske Forhold i det daglige Liv. Vil vi ogsaa den besværlige og den ydmygende Sandhed om en eller anden Ting, eller holder vi os fra den, fordi vi har en Anelse om, at det ikke bliver rart at konfronteres med den? Det kan gælde noget i den enkeltes Liv, og det kan gælde noget i Folkets Liv. Ikke mindst i vor Tid er dette et brændende Spørgsmaal. Den, der virkelig

er ude efter Sandheden, maa ikke lade sig forlede af en Folkemening eller en eller anden politisk eller national Propaganda, men netop ganske roligt og sagligt prøve paa at sætte sig ind i en Sag og dens Forudsætninger.

At tænke rigtigt er i høj Grad ogsaa et *moralsk* Spørgsmaal. I den Grad er Mennesket en Helhed, hvor de enkelte Dele uløseligt hører sammen. Maalet maa staa klart: Det sande, det rigtige, det retfærdige. Ogsaa om det skal gaa ud over os selv. Mange Gange fik noget rent følelsesmæssigt et Menneske fra at søge Sandheden — ligesom der ogsaa kan være en god Portion Forfængelighed med i megen videnskabelig Søgen!

Vi fik Tanken som et Lys, der skal overvinde Mørke og Blindhed, men *over* vi ikke Tanken ved arvaagent og agtpaagivende at arbejde med Tingene, sløves vor Tanke uvægerligt. Og mangt et Menneske begræder i Dag Fortidens Synder paa dette Punkt. Der er en ubønhørlig Lov over Menneskelivet ogsaa her. Den, der studerer unøjagtigt og sløst, som altid gaar let hen over Spørgsmaalene, som ogsaa her spørger efter det, som »betaler« sig, fordi det maaske er en let haandterlig Løsning af et eller andet Spørgsmaal, som nøjes med Frasen, han straffes med Sløvhed og Afstumpethed. Der er ogsaa paa dette rent menneskelige Plan noget, der hedder »Synden mod den Helligaand«. Det hører til det mest tragiske i Menneskelivet at møde et Menneske, der egentlig fra Naturens Side var godt udrustet, som véd en hel Del, men som alligevel er inderligt stupid og i egentligste Forstand uintelligent. Ligesom det er en Oplevelse at træffe et Menneske, der maaske ikke var det, vi kalder særlig begavet, men som alligevel var et intelligent Menneske, fordi det vogtede sit Pund godt, fordi det var vaagent og aabent spørgende og søgende efter det sande

og rigtige. Et klogt Menneske, hvis Dom man gerne lytter til, og som man gerne fører en Samtale med. Og et saadant Menneske kan i mange Tilfælde være, hvad vi i vor lidt overlegne Sprogbrug vilde kalde et »jævnt Menneske«.

Det, jeg gerne med alt dette vilde understrege, er, at vi altfor tit overser, at Spørgsmaalet om et Menneskes Intelligens er et Spørgsmaal om Menneskets Karakter. Sløagtighed i Studiet f. Eks. hænger højst sandsynligt sammen med Løshed i det hele taget, ligesom der uden Tvivl gaar en Linie tilbage fra ethvert Menneskes tankemæssige Beskæftigen sig med en eller anden Sag til et Menneskes Karakter. Jeg gentager, at det naturligvis ikke drejer sig om, at vi paa alle Punkter skal sidde inde med selvstændige Meninger i den Forstand, at vi personligt har Førstehaands Kendskab til de forskellige Spørgsmaal. Det er vist nok ikke muligt for de allerfleste. Men der maa i hvert Fald være nogle Omraader, hvor vi virkelig har prøvet paa at sætte os ind i en eller anden Sag. Det gælder Studenten i hans Fag, det gælder den praktiske Mand, det gælder os alle i det daglige menneskelige Liv.

Og den, der ved Besked paa eet Punkt, vil altid møde med en ganske særlig Indstilling ogsaa til de Ting, hvor han ikke i den Grad er inde i Sagen — forsigtigere, mindre tilbøjelig til Forenkling og Fejlslutning. Igenem Arbejdet med Sandheden — hvor det end sker — sker der noget med et Menneskes Karakter.

Overfladiskhed medfører enten Frygt eller Storsnudethed. Frygt for at skulle komme til at afsløre sig, hvorfor man nøjes med ganske almindelige omtrentlige Bemærkninger, hvis man ikke hengiver sig til en Tavshed, der lader ane skjulte Dybder, hvormed ingenlunde skal være sagt, at det ikke kan

være meget fornuftigt og ærligt i mange Tilfælde at tie stille.

Eller Overlegenhed, fordi Overlegenheden dækker ens indre Usikkerhed og Uvidenhed, som man ikke vil være bekendt. Da kan en vis sikker Overlegenhed være et godt Værn. Men vi skal vide, at den opblæste, hvilken Stand han end tilhører — og han findes overalt — den, der altid ved Besked om alting og bedre end andre, ganske sikkert er et intellektuelt sløvet Menneske, som har taget Skade paa sin Karakter. Han kender ikke den virkelig Studerendes ydmyge Indstilling overfor Tilværelsen, fordi han ikke aner noget om det Hav af Ting, han ikke ved Besked med. Og atter: Studerende ikke som en Æresbetegnelse for en særlig Stand, men som Udtryk for ethvert intellektuelt vaagent, levende Menneske.

Om den selvkloge gælder Bunyans Karakteristik:

*»Seest thou a man wise in this own eyes?
There is more hope of a fool than of him«.*

Den, der saaledes straks bliver færdig med Spørgsmaalene, kan maaske nok til en Tid imponere sine Medmennesker, men han kan ikke i Længden hjælpe dem eller vinde deres Tillid. Det er meget faa Mennesker, der naar helt op til de store i Videnskabens eller Tænkningens Verden. Men der er en bestemt Mentalitet, som disse store havde, som ogsaa kan blive det ganske almindelige Menneske til Del, en Karakteregenskab, der netop afskyr det billige, der undgaar Forenklinger, og som ikke er bange for at spørge og indrømme sin manglende Viden. Det skaber Tilliden hos de andre, en saadans Raad og Meninger hører men gerne.

»Du skal elske Herren din Gud af hele din Tanke«. Det er et Led i vor Gudstjeneste, hvor vi nu end befinder os i Tilværelsen, om vi er Studenter i snævrere Forstand af

Ordet, eller vi er placeret midt i det praktiske Liv. Hvor et Menneske end er, skal han være tro mod den Erkendelsens Gave han fik, enten det nu var paa det spekulative Omraade eller paa det praktiske. Der er baade en spekulativ og en praktisk Intelligens — og begge er af lige stor Værdi. Der er ikke bare een Maade at være intelligent paa!

Men hvorledes dette nu end er, saa skal i hvert Fald ingen mene, at det skulde være en særlig Dyd at være enfoldige og bruge sin Forstand saa lidt som muligt. Maaske kan Helgener være Analfabeter, men saa længe vi ikke er det, maa vi tage vor Tørn i det ofte anstrengende Arbejde, som vor Tanke kræver af os — i den Bevidsthed, at saaledes er det Skaberens Vilje med os. At mene eller gøre andet er at foragte det Liv, Gud gav os. I denne Tjeneste er ogsaa noget at Livets Glæde gemt.

K. E. Skydsgaard.

Skolehus-Posthus

1846 - 27. November - 1946

Af Lektor *Hakon Müller*

En af Odenses mest monumentale Bygninger, Posthuset i Lille Graabrødrestræde, kan Onsdag den 27. November fejre sit Hundreedaars Jubilæum. Den smukke, stilrene, klassiske Bygning præsenterer sig godt i Gadebilledet.

Den gamle Latinskole paa Klingenberg, der for længe siden er nedrevet, havde i lang Tid trængt til en tidssvarende Afløser. Det lykkedes den ny, energiske Rektor, *R. J. F. Henriksen* — en af de betydeligste af de 53 Rektorer, hvis Navne vi kender — at skaffe Ørenlyd hos Regeringen for sine Ønsker om en ny Bygning. Arbejdet blev overdraget Etatsraad, Bygningsinspektør *J. H. Koch*, der var Elev af Nyklassicismens Mester herhjemme, *C. F. Hansen*, og nær Ven af den tidligere Prinsgubernør over Fyn,

Kong Christian VIII, hvis Buste staar paa Opgangen til første Sal paa Odense Katedralskole.

Udgravningerne, der blev paabegyndt i Maj 1845, tog længere Tid end beregnet, da der paa Grund af det sumpede Terræn krævedes megen Pilotering. 4. September 1845 nedlagde den ny Prinsguvernør, Kronprins Frederik (VII) en Mindeplade i Grunden. Vi citerer Rektor Henrichsens Skildring af Indvielsen næste Aar: »Fredagen den 27. November 1846 Kl. 10 samledes Lærerne og Disciplene for sidste Gang i den gamle Skole paa Sct. Knuds Kirkegaard og drog derfra i Procession til det ny Lokale, hvis skønne Solennitetssal snart fyldtes af en talrig Forsamling. Indvielseshøjtideligheden, der bæredes med Hs. Kgl. Højhed Guvernørens Nærværelse, indlededes og sluttedes med en tidligere ved Kolding Skoles Invielse benyttet Kantate af Overlærer *Trojel*, hvortil Musikken var arrangeret af Krigsassessor *Foersom*. Stiftets Biskop, Hs. Højærværdighed, Dr. *Faber*, holdt Festtalen, hvis Tema var: »Den rene Viljes Betydning for Skolen«, og efter at han derpaa højtideligen havde indviet Bygningen til dens Bestemmelse, overgav han den til Rektor. Denne holdt derefter et kort Foredrag, hvori han især fremhævede som Skolens højeste Formaal ved Kundskabens Meddelelse at virke til Ungdommens moralske Forædling, til Sædelighed og Gudsfrygt, og efter nogle Ord, der sigtede til at befæste en taknemmelig Erindring af den gamle Bygning hos de ældre Disciple, indledede han den fremtidige Gerning i den ny Skole. Om Middagen var der Taffel hos Kronprinsen, hvortil samtlige Lærere og andre med Skolen i Forbindelse staaende Embedsmænd var indbudt. Fra Hovedstaden mødte Bygmesteren, Etatsraad Koch, og Medlem af Universitetsdirektionen, Etatsraad *Kolderup-Rosenvinge*.

Om Aftenen var der Bal i Skolelokalet, hvori henved 400 Personer af alle Stænder fra Odense og Omegn deltog, og hvilket ligeledes bæredes med Hs. Kgl. Højheds Nærværelse. (Frederik VII sagde aldrig Nej til at være med i et festligt Lag.) Ved Aftensbordet blev flere Sange afsunget og de ved en saadan Lejlighed passende Skaaler udbragt. Efter Bordet fortsattes Ballet med samme Munterhed indtil Kl. 3 $\frac{1}{2}$, og jeg tør vel sige, at Festen hos alle Deltagerne har efterladt et særdeles tilfredsstillende Indtryk.« De sidste Ord minder unægtelig noget om et Vid-

nesbyrd i Karakterbogen. Skolemanden fornægter sig ikke.

Nogle Dage efter Indvielsen blev Bygningen taget i Brug. Paa første Sal var der 7 Klasseværelser, det ottende Lokale var Hjælpeklasse og Musikstue, det niende Lærernes Aftrædelses- og Læseværelse, hvori tillige Discipelbiblioteket, den lille zoologiske Samling og flere andre Undervisningsapparater indtil videre fik Plads. Desuden Solennitetssalen, delvis i en Udbygning mod Øst. I Stueetagen var der Gymnastiksal og Rektorbolig med 9 ret smaa Værelser. I Kælderen fik Pedellen, der tidligere havde maattet leje sig ind ude i Byen — en for en Skole og dens Rektor højst upraktisk Ordning — 5 Rum. Desuden havde Rektor 8 Kælderrum til Køkken m. m. Desuden 2 Brændelsrum.

I Loftsetagen var der indrettet 3 Rum til det righoldige Bibliotek, der før havde haft Plads i Odense Gymnasiums Bygning, der nu huser Fyns Stiftsbibliotek, og den fysiske Samling, som havde henstaaet »i nogle maadelige Kamre i Rektorboligens Baghus«. Skolens Bibliotekar, den fremragende Historiker, Dr. phil. *Caspar Paludan-Müller*, havde til Indvielsen sammen med Rektor Henrichsens skrevet et Indbydelsesskrift om Skolens Historie fra Erik Klippings Tid og fremefter, til Dato Hovedværket om Skolens Historie i Forening med Henrichsens Afhandling i de følgende Aartiers Skoleprogrammer.

Mod Nordøst langs Graabrødreplads hen mod Asylgade var der en mindre Bygning til Stald, Vognremise, Sele- og Karlekammer.

»Hvad Inventariet angaar, da blev alt det benyttet, som var anskaffet i de sidste Aar (efter Henrichsens Tiltræden 1843), og nogle faa Stykker af det ældre, som havde et anstændigere Udseende(!); dog maatte de fleste Klasseværelser forsynes med nyt. Gymnastikapparaterne var derimod i en saadan Stand, at det meste deraf kunde benyttes; kun af hvad der hører til Klatreapparater i Salen og paa Legepladsen blev den allerstørste Del anskaffet nyt.« Henrichsen slutter: »Saa ubehageligt og lidet tjenligt for Øjnene det end er at bruge Lampebelysning om Morgenen, har det dog ikke sjældent været Tilfældet om Vinteren, at Lamperne har maattet benyttes i den hele første Time. Efter at Skolen var flyttet ind i det ny, meget lyse Lokale, er denne Ubekvemmelighed blevet hævet ved, at Undervisningen begyndtes Kl. 8 $\frac{1}{2}$ og fortsattes

til Kl. 12 $\frac{1}{2}$ i de fem Uger, hvor Dagene er kortest.« Det er glædeligt at se, at man allerede for 100 Aar siden havde noget Begreb om Skolehygiejne.

Som Erstatning for den store Have ved Stiftsbiblioteket fik Rektor ved Hospitalsdirektionens Liberalitet overladt et ret anseligt Stykke af den i Nærheden af den nye Skole liggende Hospitalshave.

Om det indre Liv, der levedes i Skolen i de 48 Aar, den havde til Huse i Lille Graabrødrestræde, skal kun siges lidt. Som Helhed omfattede Eleverne ikke deres Skole med samme venlige Følelser, hvormed sikkert Flertallet af Nutidens Gymnasieelever heldigvis omfatter deres Skole. Den af Skolens Studenter, der i Ind- og Udland har vundet det største Navn som Pædagog, Kromandssønnen fra Ullerslev, den socialdemokratiske Politiker *Vilhelm Rasmussen*, leverer i sin Mindebog »Drengeliv i Kroen« ikke Skolen ret megen Ære. Højest en enkelt Lærer finder Naade for hans Øjne. En anden betydelig Skolemand, Helsingør-Rektoren, Professor *Chr. Krüger*, har meget smukt skildret *Henrichsen*, Overlærerne *Kragh* og *Lefolii* (senere Rektor i Viborg). Andre gamle Elever har fremhævet Rektor *Petersen* (1871—1901), der modsat sin Forgænger *Henrichsen* holdt sig i fornem Afstand fra Eleverne, men alligevel havde et varmt Hjerte for dem, *Garben*, *W. F. Johnsen* og *Vincens Strøm senior*.

Den jubilerende Bygning kom i ualmindelig kort Tid til at tjene som Skolehus. Den viste sig efterhaanden mindre tidssvarende. Hovedgrunden til Opførelsen af den nuværende Odense Katedralskole, der blev taget i Brug 20. August 1894, var dog sikkert, at Odense Handelsstand fandt den saa centralt beliggende Bygning vel egnet som Afløser af det lille, overfor den nuværende Godsbanegaard anbragte Posthus. En Række Lokaleforandringer og en Tilbygning mod Asylet var paakrævet, inden det kgl. danske Postvæsen kunde rykke ind. I Aarenes Løb er mangt og meget ændret indenfor Murene, senest er der indrettet et Radiostudie. Særlig maa fremhæves de smukke Kontorer paa første Sal, som er smykket med mange, fine, gamle Billeder, og hvor den elskværdige Postmester, cand. jur. *N. C. Christensen*, og hans nærmeste Medarbejdere holder de mange Traade i deres Hænder.

Hakon Müller.

Gamle Odenseanere

Dødsfald:

Povl Hey,

22. Juni 1885 — 29. Oktober 1946.

I en Alder af kun 61 Aar afgik Povl Hey ved Døden. Han blev Student i 1904 og cand. jur. i 1910, og da hans Interesse navnlig laa paa Forsikringsomraadet, fik han Ansættelse i det store Selskab »Skandinavia«. Efter at have uddannet sig yderligere i Frankfurt a. M. og i London fra 1911 til 1913 vendte han tilbage til »Skandinavia«, hvor han, kun 30 Aar gammel, blev Prokurist og i 1931 Direktør. Han viste fremragende Evner i den meget komplicerede Forsikringsvidenskab og erhvervede sig et anset Navn i den internationale Forsikringsverden.

• • •

Kay Høeg,

† 27. August 1947.

Kun 53 Aar gammel er en anden af et anset Odensenavn gaaet bort. *Kay Høeg* var Student fra 1902 og ligesom Povl Hey cand. jur. og fik ogsaa Ansættelse i »Skandinavia«, hvor han virkede i en lang Aarrække. Han var et trofast Medlem af vor Skoleforening, som han omfattede med levende Interesse, og vi havde ofte den Glæde at se ham ved vore Sammenkomster.

• • •

Cornelius Petersen,

28. September 1873 — 19. September 1947.

Cornelius Petersen stammede fra et af de gamle ansete Handelshuse i Odense og var selv Købmand med Liv og Sjæl. Efter sin Uddannelse i Odense og Flensborg blev han i 1898, kun 25 Aar gammel, Leder af Magasin du Nord's Svendborg-Afdeling. Dog allerede fem Aar efter etablerede han sig i København som Grosserer i Manufaktur-Branchen og skabte sig snart en førende Position i vor Handelsverden. Hans overlegne Dygtighed og sympatiske Personlighed placerede ham efterhaanden som Repræsentant, Bestyrelsesmedlem og Direktør i en lang Række danske og internationale Societeter og Korporationer. Hans organisatoriske og administrative Evner har paa alle disse Omraader efterladt sig fortjenstfulde Resultater.

Carl Svendsen,
† 10. Oktober 1947.

Carl Svendsen var Søn af Stifteren af Maskinfabrikken »Phønix« i Odense, blev Student 1890 og 6 Aar senere cand. polyt. Kun faa Aar virkede han som Civilingeniør, men vendte i 1901 tilbage til Odense som Deltager i Faderens Forretning, som han sammen med Broderen Knud Svendsen overtog i 1911.

Siden da levede Carl Svendsen i Odense udelukkende optaget af Fabrikens Virksomhed og Trivsel, og han var en lykkelig Mand, der elskede Livet i det stille og aldrig ønskede at træde frem for Offentligheden.

* * *

Ib Holck Schaldemose,
24. Oktober 1894 — 25. Marts 1948.

Den danske Tuberkulose-Bekæmpelse har lidt et meget føleligt Tab ved Direktør Schaldemose's Død, i en Alder af kun 53 Aar. Han var Student fra 1912, cand. jur. fra 1918, hvorefter han fik Ansættelse i Indenrigsministeriet. Han var i 7 Aar Ministersekretær, bl. a. hos Borgbjerg og Steincke, gik derefter over i Socialministeriet for efter to Aars Forløb at overtage Stillingen som administrerende Direktør i Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse. Her virkede han i 12 Aar og øvede en betydelig Indsats. Vi saa ham ofte ved vore Sammenkomster og han glædede os alle ved sin noble og sympatiske Personlighed.

★

Runde Aar:

Den 24. Maj 1947 fyldte Rektor emeritus *H. Steenstrup Holbeck* sit 80. Aar. Som andetsteds her i Bladet omtalt havde vi den Glæde at høre om hans daadrige Embedsvirksomhed og konstatere hans ukuelige Livskraft. Rektoren har nu slaaet sig ned i Rungsted, og vi haaber, han endnu mange Gange vil samles med os i det Samfund, som han selv har været med til at stifte.

En anden af vore Stiftere, som aldrig svigter vore Sammenkomster, Direktør *Sophus Agerholm*, vort første og eneste Æresmedlem, overskred 80-Grænsen den 8. Juli 1947, uden at denne Kendsgerning i mindste Maade har efterladt noget synligt Indtryk paa os eller paa ham selv.

Dr. *Vilhelm Balslev*, der ogsaa har været med

fra Samfundets Begyndelse, fyldte 70 Aar den 5. August 1947. Om hans varme Interesse for vor Skoleforening kan man læse i hvert Nummer af vort Tidsskrift. Han var i mange Aar et energisk Medlem af Redaktionskomité'en og har ydet talrige og lødige Bidrag, der har fremkaldt muntre og hyggelige Minder hos de rigtig gamle Odenseanere.

En anden Læge blandt vore kendte Medlemmer fyldte kun 60 Aar den 1. April iaar. Det er Neurologen *Carl Jørgensen*, Student fra 1906. Han har arbejdet paa flere af vore kendte Kliniker og Hospitaler for Nervesygdomme og kun i ti Aar praktiseret som selvstændig Nerve-læge i København. Han har ogsaa udfoldet en betydelig litterær Virksomhed, men af hans ti Værker var det, som han selv siger, kun »Erotikkens Etik«, som »virkelig gik«.

★

Udnævnelser:

Vor Formand, Retsformand *Peter Ryyd*, blev den 1. Oktober 1946 udnævnt til Kommandør af Vasaordenen, og Direktør *L. Aage Rytter* blev Ridder af Dannebrog den 1. August 1947.

* * *

K. F. Lund-Hansen,

der som meddelt i dette Tidsskrifts Nr. 22 i Slutningen af 1946 tiltraadte Stillingen som Chef for Buchtrups store Reklame-Bureau i Aarhus, blev den 15. Juli 1947 udnævnt til Turistchef i Aarhus. Ingen, der har fulgt Lund-Hansens daadrige Løbebane, nærer Tvivl om, at Jylland og dens smilende Hovedstad vil faa Glæde og Gavn af hans turistmæssige Initiativer.

Omslag til Tidsskriftet

Vort Æresmedlem, Direktør *Agerholm*, har skænket Samfundet et Antal Omslag trykt paa fint Bøttepapir med Tilen: »Odenseaner-Samfundets Tidsskrift Nr. 1—22. Redaktører Sophus Agerholm Nr. 1—7, Carl Bratli Nr. 8—22. 1926—1946«. De Medlemmer, der med senere Indbinding for Øje, kunde ønske at erhverve et Eksemplar af dette smukke Omslag, kan henvende sig til Sekretariatet.

Odenseaner-Samfundet bringer Direktør *Agerholm* sin hjerteligste Tak for denne Gave.

Kammerater af Aargang 1921 fra Odense Katedralskole

25-Aars Jubilæarerne i Katedralskolens Gaard den 9. November 1946.

Forreste Række: Hakon Jensen, Roepstorff, Guldager, Hyhn, Ernst Andersen, Palle Jørgensen (lyst Tøj), Svend Erik Christensen, Knud Larsen, Ploughed, Bregnehøj Larsen, Rancke Madsen, Johs. Andersen, Breitenstein og Ellebjerg.
Bagerste Række: Asger Henriksen, Vilhelm Larsen, Spannow, Ove Hansen, Plum og Martin Rasmussen.

Først sent fik vi mandet os op til at arrangere den årlige Sammenkomst paa Skolen, men da vi først fik bestemt Dagen til den 9. November 1946, viste der sig langt større Interesse end ventet, og Fremmødet var talrigt.

Der deltog alle 3 Klassikere:
Johs. Andersen, Breitenstein og Ellebjerg.

Af de 12 Nysproglige deltog 8:
Ernst Andersen, Guldager, Ove Hansen, Asger Henriksen, Niels Hyhn, Steffen Ploughed, Martin Rasmussen og Thorkild Repstorff. 3 (Justesen, Holger Madsen og Menge) bor i Udlandet, saaledes at kun 1 var udeblevet.

Af de 19 Matematikere mødte 10:

Svend Erik Christensen, Asger Spannow (tidl. Hansen), Hakon Jensen, Palle Jørgensen, Vagn Kaastrup, Vilhelm Larsen, Bregnehøj Larsen, Knud Larsen, Rancke Madsen og Arne Plum. 1, Theodor Jørgensen, bor i Udlandet. Melby er død. Skovsted, der var Medlem af Komiteen, var paa Grund af Sygdom forhindret. Der mødte altsaa ialt 21 af 34.

Vi mødtes Kl. 11^{1/2} uden for Skolen og blev modtaget af Rektor Høeg, hvorefter vi med ham i Spidsen marcherede ind i Skolegaarden, hvor Eleverne stod opstillet i Espalier. Foran Trappen sang Elever »Gaudeamus igitur ...«, hvorefter stud. art. Thygesen bød os velkommen i en me-

Rektor Høeg taler til Jubilarerne og Skolens yngste

get smuk Tale, som lyste af Glæde og Begejstring over Skolegangen, som vi fik Indtryk af nu foregaar under væsentlig fornøjeligere Former end i vor Tid.

Derefter ad de kendte Trapper og Gange til Solenitetssalen — intet forandret i de mange Aar, udover at Gulvene var endnu mere slidte. I Salen blev vi placeret ved den ene Side af Talerstolen, medens Fru Rektor Høeg og Lærerkraeften sad paa den anden Side. Kun faa at Lærerne fra vor Tid var tilbage: Lektorerne Madsen, Fru Greve og Freilev.

Til Styrkelse af Selvtilliden for de dygtige og til Beskæmmelse for de dovne, fik vi udleveret Indbydelsesskriftet for 1922, hvor vore Karaktere figurerede.

Efter »Hellig er vor Ungdoms Lyst« holdt Rektor Høeg en Tale for os, hvorefter Roepstorff tolkede vore Følelser ved Gensynet med Skolen og overrakte Rektor 300 Kr. til Uddeling til 2 Dimittender i 3. G., som foruden at have vist en rimelig Flid og rimelig Dygtighed havde været

gode Kammerater. Vi sang derefter en af Rektor Høeg og Lektor Linnet forfattet Sang med Melodi af Organist Senstius: »Hvor Aaen slynger sig om By«, og efter Afsyngningen af »Concinamus« fik Eleverne fri og vi foretog med Rektor en Rundgang i Skolen og besaa under Lektor Müllers Ledelse Biblioteket.

Frokosten indtog vi siddende ved Pultene i Mimerklassen. Den bestod af Skolemad, dog oplivet med Øl og Snaps. Stemningen var særdeles høj. Efter Spisningen opførte Elever i 2. G. en Scene af »Anna Sophie Hedvig« af Kjeld Abell, som skal opføres som Skolekomedie. Rektors Datter afslørede under Adjunkt Gensmanns Instruktion betydelige Evner som Skuespillerinde. Vi afsendte Blomsterhilsner til tidligere Lærere og et Telegram til Odenseaner-Samfundet med 4 Nyindmeldelser.

Inden vi forlod Skolen, fandt nogle af os en Klasse, hvor Mimer holdt Møde. Møderne holdes nu om Eftermiddagen, for at de tilrejsende Medlemmer ogsaa kan dellage.

Efter at have fordrevet Eftermiddagen i smaa Hold samledes vi Kl. 6½ i »Carlslund«, en lille, hyggelig Restauration i Fruens Bøge, hvortil vi havde indbudt Rektor Høeg.

Her blev holdt Tale af Palle Jørgensen og Martin Rasmussen og afsunget en af sidstnævnte forfattet Sang. Da en Del af de udenbys Kammerater skulde rejse ved Midnatstid, brød vi op ved 11½ Tiden efter at have tilbragt en begivenhedsrig Dag.

I Lighed med tidligere Aar indsamlede vi foruden ovennævnte 300 Kr. et Beløb til »Jubilarenes Fond«, som pr. 31/12 1945 udviste en Beholdning paa 1200 Kr. Indsamlingen, hvortil 2 i Udlandet boende Kammerater havde bidraget, indbragte 375 Kr., som vi har indsendt til Odenseaner-Samfundet og for hvilket Beløb vi har modtaget Samfundets hjerteligste Tak.

Thorkild Roepstorff.

Rusmodtagelsen 1946

Torsdag den 31. Oktober 1946 afholdt Odenseaner-Samfundet Rusmodtagelse i Haandværkerforeningen (Moltkes Palæ), Dr. Tværgade 2.

Der var mødt ca. 75 Deltagere heraf 20 Russer. Vi samledes i de smukke Lokaler i det gamle, fornemme Palæ og gik straks til Bords, hvor der serveredes:

Sildeanretning,
forloren Skildpadde,
Ost,
Albani-Øl, Snaps,
Kaffe.

Efter Sildeanretningen holdt Professor Skydsgaard Rustalen, der in extenso findes foran i Bladet.

Student Johs. Albinus Jørgensen fra 1946 takkede i smukke Vendinger.

Efter Kødretten talte Dr. Bratli for Skolen og sagde bl. a.:

Kære Kammerater!

Om 4 Uger er det 100 Aar siden Odense nye Katedralskole blev højtideligt indviet og taget i Brug. Derved føjedes en ny og flunkende Perle ind blandt Byens monumentale Bygninger med den nyklassiske stilrene Façade og de 15 Vin-

duer i to Etager. Ophavsmanden til den smukke Bygning var Datidens fornemste Arkitekt, Etatsraad og kgl. Hofbygmester *Jørgen Hansen Koch* (1787—1860). Han har ogsaa bygget et Hus her i Nærheden, det Gamelske Hus paa næste Hjørne her i Bredgade, det Holsteinske Palæ i Stormgade samt Katedralskolerne i Frederiksborg og Roskilde.

Kaster man et Blik paa Lokaleordningen i Odense Katedralskole, slaar det én med Forbavselse, at hele nederste Etage, 1200 Kvadratalen, optages af Rektorbolig, Lærerværelse og Bibliotek. Alene Rektors Bolig udgør mere end Halvdelen af dette Omraade.

De egentlige Klasseværelser var kun 9 i Tallet og de optog ikke engang hele 2. Etage.

For Datidens Behov var der dog Plads nok, da Elevtallet i 1846 kun var 86, og ingen kunde forudse, at Antallet allerede 10 Aar senere var fordoblet og derefter steg jævnt, indtil man i Begyndelsen af Halvfemserne maatte skride til en betydelig Udvidelse, og allerede i 1894 blev den nuværende Skole taget i Brug.

Det er sikkert enestaaende i en Statskoles Historie, at en Bygning udelukkende bestemt til dette Formaal kun kunde anvendes i 48 Aar. Det vil med andre Ord sige, at kun 8 Serier af Disciple under normale Forhold har kunnet faa deres Undervisning i denne Bygning.

Skulde jeg udtrykke mit personlige Indtryk af Udbyttet af den Undervisning, vi gamle nød i Skolen i Graabrødrestrede, saa svarede den kun i ringe Grad til det gamle Fyndord: »*Non scholæ, sed vitæ discimus*«, der altid anføres som Citat af *Seneca's* Epistola 106. Dette er imidlertid intet ringere end et Falsum, idet *Seneca* paa det anførte Sted siger: *Non vitæ, sed scholæ discimus* (Vi lærer (desværre) ikke for Livet, men for Skolen), hvilken Sentens passer nok saa godt for Aanden i den gamle klassiske Latinskole, som jeg kendte den. Dermed være ikke sagt, at den ikke opfyldte sin Mission i Henhold til Inskriptionen i Frontispicen, der nu er flyttet til den nye Skole: *Litteris et humanitati*.

Vi gamle Odenseanere tænker dog stadig med Glæde paa Skoletiden og er taknemlige for den *humanitas*, den lærte os, og jeg tror ikke, at nogen af os har været som Drengene i Shakespeares Dage, naar han siger om dem, at de kom »*creeping like snail unwillingly to school*« (As you like it, act. II, sc. 7).

Vi er glade for at kunne samles en Gang imellem med yngre og ældre Kammerater, og vi paa-skønner i høj Grad *de Mænds Arbejde og Indsats*, der skaffer os saa hyggelige og fornøjelige Timer. Kammerater, jeg beder Dem raabe et Leve for vor ihærdige Bestyrelse!

Derefter afsang vi »Hellig er vor Ungdoms Lyst«. I Modsætning til tidligere var der ikke arrangeret Bordordning, og det gik tilsyneladende meget godt med den tilfældige Placering, idet Medlemmerne i det store og hele anbragte sig Aargangsvis. Ved Kaffen var der Mulighed for at samles med andre end dem, man havde siddet sammen med ved Bordet, og Passiaren om Skolen og gamle Minder fra Odense gik udmærket, til vi ved 10-Tiden gik ind til Soldet, hvor der serveredes skummende Fadøl.

For 40-Aars og 25-Aars Jubilarerne talte Direktør Walther Elmquist. Han mindede om, at det var ved et 40-Aars Studenterjubilæum, at 5 Odense-Studenter med Direktør Sophus Agerholm som primus motor fik Idéen til Dannelsen af Odenseaner-Samfundet. Det var sikkert ikke tilfældigt, at det netop var nogle Studenter af lidt ældre Aargang, der fik Idéen og gennemførte den. Studenterne fra 1911 havde takket være Odenseaner-Samfundets Sekretær, som selv er Student fra dette Aar, hvert 5. Aar holdt Sammenkomster, og der var en tydelig Stigning i Deltagernes Antal fra Sammenkomst til Sammenkomst. Dette var jo et Udtryk for, at Trangen til at holde paa sine gamle Kammerater voksede med Aarene, der gaar. Det var ikke Skolebygningen og heller ikke den fælles Front mod Lærerne, der var Grundlaget, hvorpaa Sammenholdet indenfor Odenseaner-Samfundet byggede. Det var de Venskabsbaand, som var knyttet i de unge Aar i Skolen.

Taleren ønskede de to jubilerende Aargange til Lykke og udtalte Haabet om, at Kammeratskabsfølelsen stedse maatte være levende iblandt dem.

Derefter talte Landsretssagfører, Oberstløjtnant Heinrich E. E. Koch og Statsadvokat Thor-kild Roepstorff takkede paa henholdsvis 40-Aars Jubilarerne og 25-Aars Jubilarenes Vegne.

Koch udtalte:

Mine Damer og Herrer!

Da vor højtærede Formand selv er 40-Aars Jubilar, og da han ikke mente, han kunde takke sig

selv, fordi Odenseaner-Samfundet har arrangeret denne Fest, har han bedt mig sige et Par Ord som Tak fra 40-Aars Jubilarerne.

Det kan maaske undre en eller anden af Russerne, at de sidder her med Mennesker, der er tre Gange saa gamle, som de selv; men naar De er kommet her i Samfundet i nogen Tid, vil De have erfaret, at her er det ikke Aarene, det kommer an paa.

Maaske vil De engang naa til samme Erkendelse som en af mine gamle Klienter, at det gælder om Livet, at man véd først det hele, naar det hele er forbi.

De fleste af Dem har vel set en Film, der hed »Farvel Mr. Chips!«. Nogle af Dem har maaske ogsaa læst Bogen. Der staar om den gamle Lærer, at skønt han underviste i de klassiske Sprog, blev han aldrig nogen dybtgaaende Filolog. Han betragtede Latin og Græsk som et Fond, af hvilket gentlemen hentede deres Citater, og naar man kendte og forstod disse Citater, var man blevet Medlem af et Frimureri, et Kammeratskab, der gjorde Livet *rigere* at leve.

Kipling er jo ikke moderne mere, men De vil finde noget tilsvarende udtrykt i hans Historie om Regulus.

Det blev sagt tidligere paa Aftenen, at man ikke kunde regne med, at Russerne vilde naa frem til betydelige Stillinger, men at de fleste af Dem vilde blive ganske normale Mennesker. Nuvel, de fleste af Dem vil dog faa en Embeds-eksamen og gennem den naa ind i Stillinger, hvor De vil faa en vis Indflydelse. Jeg beder da om Lov til at sige til Dem, hvad jeg ofte har sagt til mine unge Løjtnanter i Reserveofficersforeningen, at vi skal huske paa, at al Magt, der gives os her i Livet, gives os, for at vi med den skal *tjene* et bestemt Formaal, ikke for vor egen Skyld.

Med disse Ord retter jeg en Tak fra 40 Aars Jubilarerne til Odenseaner-Samfundet og beder Dem med mig udbringe et Leve for Odenseaner-Samfundet!

Roepstorff udtalte:

Som Repræsentant for Aargangen 1921 vil jeg gerne sige nogle faa Ord.

Det er en mærkelig Følelse at staa som 25-Aars Jubilar mellem Russer og 40—50-Aars Jubilarer.

Ser vi mod de sidste, føler vi os som unge Mennesker, der først nu skal begynde Manddomsgerningen; ser vi mod Russerne, føler vi det næsten som om vi er ved vor Ungdoms Begravelse.

Og dog trøster vi os med vor gamle Fransk-lærer, Rektor Holbeck's Ord »On a toujours l'âge de son cœur«.

Hvem føler vi os mest knyttet til?

Det gik nyligt op for mig, da jeg i Tidsskriftet saa et Billede af Lærerkrafterne i 1890. Det, der særligt binder os Odenseanere sammen, er jo de 7 Ungdomsaars Glæder og Bekymringer — og fælles Ophavsmænd til de fleste Bekymringer var jo Lærerne.

Paa Billedet fra 1890 var der 13 Lærere. Heraf har vor Aargang haft de 6: Schmidt, Teisen, Kaas, Wilhjelm, Gredsted og Cronfeldt. Vi overtog dem til 1914 i godt brugt Stand. Det kunde maaske avle nogen Bitterhed mod de ældre Aargange, men har dog snarere ført os nærmere. Vi kan sammen synge: »Saa'n var det osse i 90'erne«.

Vi kan vist ikke nægte, at det prægede vor Skoletid i nogen Grad, at Lærerne gennemgaaende var saa gamle — den følte vist lidt »sortere« end den kunde have været. Men paa den anden Side jo »sortere« Skolen er, des nærmere knyttes Kammeratskabet — det der bøder paa Ørkenvandringen.

Vender vi os til Russerne, tror jeg, at det maa siges, at det er særdeles faa Lærere, vi har haft sammen. End ikke den »ganske unge Hr. Black«, Strøm, H. O. Hansen, Bardram, Carlsen og knap nok Leidersdorf kender Russerne — og det var jo vore unge Lærere.

Nu har vi imidlertid et Organ, der formidler saadanne Forskelle — »Odenseanersamfundet«.

Mon ikke det var en Idé i Tidsskriftet at optage en kronologisk Liste over Lærerne ved Odense Katedralskole i de sidste 50—60 Aar, saa man kunde se, indenfor hvilket Tidsrum de regerede.

De Tanker, der besjæler os i Manddommens tidlige Middelalder, er bl. a. Opdagelsen og Styrkelsen af Kammeratskabet. I de første 25 Aar er man vist lovlig meget optaget af sit eget. Det viser sig ogsaa i Medlemslisten, men med Alderen bliver Kampen for Tilværelsen oftest mindre skarp — vor Karakter »blidnes« og blødgøres paa lignende Maade, som naar Frugten

modnes eller den ædle Vin blødgøres, og gradvis erhverver vi et mere overbærende og venne-sælt Livssyn, som kommer Kammeratskabet til Gode.

Kammeratskabets Forudsætning er Jævnhed og Enkelthed. Vi stræber efter at opnaa Tankeklarhed, og det er først, naar Tanken bliver klar, at der er Muligheder for Jævnhed og Enkelthed. Vi stræber efter Lykken — Lykken er i høj Grad et Spørgsmaal om at finde den rette Gerning her i Livet — et Arbejde, man elsker. Lykken er som bekendt et Affaldsprodukt. Den fremkommer — ligesom Koks — under Fremstillingen af noget andet.

Ligesom Kammeratskabet saaledes styrkes gennem Aarene, saaledes styrkes ogsaa vor Kærlighed til Fyn — Basis for vort Kammeratskab.

Da jeg nylig tog med Færgen over Store-Bælt, var der pludselig i Højttaleren en Stemme, der annoncerede: »Klar til O'ense...«, saa følte man, at man var paa Vej hjem. Og jeg kom til at mindes, hvorledes en af mine Klassekammerater førte os op paa Poesiens Tinder og greb os alle under Oplæsning af »Wilhelm Tell« med Tell's Ord »He'vig, Oh He'vig«.

Den Slags Erindringer knytter os sammen — ligesom Bevidstheden om alle de berømte Søner, Fyn har og har haft.

Det er jo Særkendet for os, at vi har en særlig Tilfredsstillelse ved at vide, at de er fra vor Ø. Tænker vi paa H. C. Andersen og Carl Nielsen — griber vi os selv i at søge netop det fynske hos dem, og glæder os over det. Tænker vi paa Jens Juel, fristes vi til at dvæle særlig ved hans Landskaber, som ganske vist er lidt mere frygtsomt og forsigtigt malet end Portrætterne. Det er, som om Juel her har gjort Bod for mange Portrætter, som blev lidt for hurtigt færdige — og naar han havde fri for den officielle Portrætkunst, hvilede ud og glædede sig med at skildre sin Fødeø Fyn, dens Blidhed og Frugtbarhed, som passede saa godt til hans Temperament.

Paa samme Maade føres vi tilbage til Fyn — og vi 1921 Aargangen glæder os til at se Skolen igen efter 25 Aars Forløb.

Og vi er Odenseanersamfundet taknemmelige for, at det staar som et formidlende Led mellem Skolekammeraterne — at det skaber Ramme om Kammeratskabet mellem tidligere Elever paa Skolen.

Aftenen blev præget af disse Talere, fornemme saavel i Indhold som i Form.

Derefter sang vi »Concinamus, o sodales«.

Chr. Gottschalch underholdt os nu ganske overordentligt smukt med Sange af Carl Nielsen, H. C. Andersen, Kai Norman Andersen, Aage Berntsen, Harald H. Lund, Hans Hartvig Seedorff og Holger Drachmann. Ind i mellem sang han: »Dengang jeg drog af Sted« og betegnede den som den bedste Sang for Modstandsbevægelsen. Yderligere talte Prokurist Enrum for Russerne og sagde bl. a., at der ogsaa var Mulighed for at faa noget ud af Livet ved at gaa den praktiske Vej. Professor Poul Møller talte for den gamle Skole og endelig afsluttede Grosserer Grønlund Rasmussen Talernes Række med en elegant Skaal for Damerne. Ind imellem blev der ved Lodtrækning tildelt Deltagerne 25 Eksemplarer af Henrik Juul Hansens nys udkomne Bog om K. L. Kristensen. Et anonymt Medlem havde givet os den storslaaede Gave, og hver enkelt, der modtog Bogen, var meget taknemmelig.

Aftenen sluttede med Formandens Tak til alle de fremmødte særlig til Chr. Gottschalch og de mange udmærkede Talere.

Vi brød op ved 12-Tiden.

Selskabelige Sammenkomster

Torsdag den 17. April 1947 afholdt Odenseaner-Samfundet selskabelig Sammenkomst for Medlemmer med Paarørende. Da der var optaget i vore sædv. Lokaler i Haandværkerforeningen, havde vi truffet Arrangement med Studenterforeningen.

Alt for faa havde givet Møde til den meget smukke Farvefilm »Under Afrikas Sol«, som viste mange dejlige Billeder fra Portugal, Afrika og de kanariske Øer. Bagefter blev der fremført en dejlig engelsk Farvefilm fra Parkerne ved Hampton Court med det skønneste Blomsterflor.

Efter Filmen samledes vi om Smørrebrødsbordene, og senere underholdt Frk. Teglbjerg, Datter af Lærer Richard Teglbjærg (1905), Selskabet med nogle yndige danske og franske Sange. Formanden takkede hende i hjertelige Vendinger for den smukke Sang.

Ved 11-Tiden brød vi op.

★

Onsdag den 20. August 1947 afholdt Odenseaner-Samfundet Skovtur for Medlemmerne.

Der havde desværre kun meldt sig ganske faa Deltagere udover Bestyrelsen.

Vi samledes paa Hovedbanen og kørte med S-Tog til Holte, hvorfra vi gik gennem Skoven til den idylliske Søllerød Kro.

Her spiste vi Aftensmad, og senere indtog vi Kaffen uden for Kroen og nød den lune Sensommeraften i de smukke Omgivelser.

★

Den til Torsdag den 23. Oktober 1947 berammede Rusmodtagelse maatte aflyses paa Grund af svigtende Deltagelse. Et enestaaende Tilfælde i Odenseaner-Samfundets Historie.

Aarsagen maa antages at skyldes det nær forestaaende Folketingsvalg, den forhøjede Pris og at Dagen laa for nær efter Efteraarsferien.

★

Onsdag den 18. Februar 1948 afholdt Odenseaner-Samfundet Sammenkomst med Foredrag af fhv. Rektor H. St. Holbeck:

»Mit Forhold til Odense By og Katedralskolen under mit Rektorat 1918/37«.

Der var samlet 45 Medlemmer til Foredraget.

Den næsten 81-aarige Rektor, ungdommelig og elegant, holdt et klart og tydeligt Foredrag paa 5 Kvarter om sin Rektortid fra 1918 til 1937. Han inddelte det i 5 Afdelinger:

1) Forholdet til de forskellige Undervisningsministre: 5 i Tal, Keiser-Nielsen, Appel, Fru Ellinger (Nina Bang), Borgbjerg og Jørgen Jørgensen.

2) Forholdet til Lærerne. Karl Schmidt, Gredsted, Wilhjelm og Kaas var endnu tilbage i 1918 fra den Tid, Rektor selv havde været Elev paa Skolen. Black og Strøm, gamle Studenterkammerater, var ogsaa Lærere, ligesom Dr. Mortensen (der havde søgt Embedet som Rektor i Odense, men senere fik Ribe); herunder fortalte Rektor om et Skoleraadmøde, som han glemte, han havde indvarslet, og som han saaledes ikke kom til at deltage i.

3) Forholdet til Eleverne. Rektor havde Ord for at være saa mild, at han ikke gav nogen Karakter under godt.

Adjunkt Loft var Storleverandør af Elever til Rektors Kontor. Medfølelse og Sympati for Eleverne er nødvendigt for at blive en god Lærer.

4) Forholdet til Forældrene. Der klagedes ofte over Lærerne.

5) Forholdet til Odense By, hvor Rektor navnlig omtalte sin Tid i Byraadet; der var ikke megen Interesse for Skolesager. Man kaldte Rektor for Demagog. Man mente Diktator; navnlig fortalte Rektor om H. C. Andersens 125 Aars Jubilæum i 1930. Man var ofte ked af, at H. C. Andersen var født i Odense, fordi man syntes, man gjorde for lidt for hans Minde. Paa den anden Side var man bange for helt at forpagte ham for Odense. Rektor meddelte morsomme Enkeltheder om Intrigespillet i Anledning af Mindefesten og Rejsningen af Mindehallen, som Fabrikant Thrige skænkede.

Rektor traadte ud af Byraadet »rig paa Erfaring, men ikke paa Ben«.

Rygd takkede i hjertelige Vendinger for det udmærkede Foredrag, der i øvrigt udløste et spontant Bifald fra Medlemmerne.

Derpaa samledes vi i en tilstødende Salon ved 3 store Smørrebrødsborde. Rygd holdt Tale for Rektor, som Elev i og Rektor for Skolen i Odense og som Medstifter af Odenseaner-Samfundet.

Senere talte Dr. Lindenov og Prokurist Enrum til Rektor og derpaa takkede Rektor og udbragte en Skaal for Skolen. Endvidere talte Direktør Agerholm og Assurandør Grønlund Rasmussen, og ind imellem sang vi vore Translokationssange, og da Rygd hævdede Mødet, kunde han trygt udtale, at det havde været en af Odenseaner-Samfundets store Mødeaftener.

Generalforsamlingen 1947

Onsdag den 21. Maj 1947 afholdt Odenseaner-Samfundet sin ordinære Generalforsamling i Haandværkerforeningens Lokaler, Dr. Tværgade 2, med følgende Dagsorden:

1. Formanden aflægger Beretning.
2. Kassereren aflægger Regnskab.
3. Valg af Medlemmer til Bestyrelsen. Følgende Bestyrelsesmedlemmer afaar: Dommer Heide-Jørgensen, Dedaktør Poul Dreyer, stud. jur. Chr. Mogensen, stud. polyt. Mogens Fenn Laursen.
4. Valg af 2 Revisorer og 2 Revisorsuppleanter.
5. Forslag fra Bestyrelsen om at bevilge en Præmie paa 100 Kr. til en af Dimittenderne fra

Odense Katedralskole i Sommeren 1947, at uddele efter Skoleraadets Bestemmelse.

6. Forslag til Ændring i Selskabets Love. I § 3, Stk. 1, ændres 2 Kr. til 3 Kr. og 6 Kr. til 9 Kr.; i § 3, Stk. 4; 6 Kr. til 9 Kr. § 3, Stk. 1 og 4 affattes herefter saaledes: »I det Kalenderaar, i hvilket en Discipel forlader Skolen, er han kontingentfri, de derefter følgende 6 Aar er Kontingentet 3 Kr. aarlig, derefter 9 Kr. aarlig.« »Har et Medlem 5 Aar i Træk betalt det aarlige Kontingent paa 9 Kr., kan han dog blive livsvarigt Medlem imod Betaling af mindst 75 Kr. Har et Medlem betalt Kontingent, 9 Kr. pr. Aar, i 10 Aar, kan han blive livsvarigt Medlem imod Betaling en Gang for alle af mindst 50 Kr. i et bestemt Tidsrum eller for bestandig.«
7. Eventuelt.

Tilslutningen til Generalforsamlingen var minimal, idet der kun var mødt ca. 30 Medlemmer.

Formanden bød velkommen, særlig til Samfundets Æresmedlem, Direktør Agerholm, idet han udtrykte sin Glæde over, at Agerholm havde overstaaet sin svære Sygdom. Direktør Agerholm takkede for Hilsenen og Blomster under Sygelejet.

Direktør Walther Elmquist (1911) blev valgt til Dirigent, og han konstaterede, at Generalforsamlingen var lovligt indvarslet og sat. Han gav Formanden Ordet, der aflagde følgende Beretning:

Beretningen for det forløbne Aar vedrører Odenseaner-Samfundets 21. Leveaar.

Generalforsamlingen i Fjor blev afholdt den 16. Maj 1946 paa »Grand Hotel« i Odense, og følgende Bestyrelsesmedlemmer blev genvalgt: Hauer, Fenn Laursen, Rannow, Rytter og Rygd; i Stedet for Dr. Vilhelm Balslev, som ikke ønskede Genvalg, valgtes Statsadvokat Roepstorff; stud. jur. Mogensen blev valgt i Stedet for Klinikejer, Dr. Otto Møller, som var afgaaet ved Døden.

Revisorerne Kontorchef Vald. Jensen og Lektor Holger Jensen og Revisorsuppleanterne Universitetskasserer Haugsted og Prokurist Enrum genvalgtes.

Bestyrelsen konstituerede sig senere ved Genvalg af Formand, Næstformand, Sekretær og Kasserer.

I Anledning af Foreningens 20-Aars Jubilæum blev det sædvanlige Beløb paa 100 Kr., som aar-

lig paa Generalforsamlingen bevilges til en Dimittend, forhøjet til 200 Kr. 100 Kr. blev tildelt stud. theol. Johs. Albinus Jørgensen og 100 Kr. til Frk. Jytte Kaalund Petersen.

Boggaverne, nemlig Eksemplarer af Wentrup: »Det gamle Odense«, H. C. Andersen: »Mit Livs Eventyr« og Bløch: »Paa Rejse med H. C. Andersen« er blevet uddelt som sædvanlig.

Det var en stor Glæde for mange af os igen at samles til Generalforsamling i vor Skoleby efter 9 Aars Forløb.

Om Eftermiddagen Kl. 2 aflagde vi Besøg paa Skolen, hvor Rektor Høeg viste os rundt i de gamle Klasseværelser, Bibliotek, Rektors Kontor og Lærerværelse; desværre var Solennitetssalen og Gymnastiksalen optaget af skriftlig Eksamen. Der synes at være sket meget faa Forandringer i de sidste 30—40 Aar baade med Hensyn til Bygninger og Inventar, og selv om de fremmødte var af mange forskellige Aargange, var der Enighed om, at ogsaa Luften var ganske den samme som i vor Skoletid.

Der var mødt ca. 45 fra Sjælland, Fyen og Jylland; blandt de ældste var Rektor Holbeck og Gymnastikinspektør Knudsen, og vi havde et meget fornøjeligt Samvær ved Smørrebrødsbordene efter Generalforsamlingen.

Torsdag den 31. Oktober 1946 afholdtes Rustfest, hvor ca. 75 var mødt, heraf 20 Russer. Professor Skydsgaard holdt en fortræffelig Rustale, og Dr. Bratli talte for Skolen. Direktør Elmquist for Jubilarerne og Landsretssagfører, Oberstløjtnant Koch og Statsadvokat Roepstorff takkede henholdsvis for 40 Aars- og 25 Aars-Jubilarerne. Ved det efterfølgende Sold sang Chr. Gottschalch forskellige smukke og muntre Sange af Carl Nielsen, H. C. Andersen, Hartvig Seedorff Pedersen m. fl.

Torsdag den 17. April 1947 afholdtes en Sammenkomst for Medlemmer med Paarørende, denne Gang i Studenterforeningen, idet samtlige Aftener i Haandværkerforeningen ved Forespørgsel i Januar var beslagnet indtil i Dag den 21. Maj.

Der var Foredrag og Fremvisning af Farvefilmen »Under Afrikas Sol«, og vi førtes rundt til forskellige skønne Steder i Nordafrika, de kanariske Øer og Madeira. Bagefter blev der forevist en meget smuk engelsk Farvefilm fra Parkerne ved Hampton Court. Senere efter Smørrebrødet sang Frk. Teglbjerg — en Datter af vort

Medlem, Lærer, cand. theol. Rikard Teglbjerg — nogle fornøjelige danske, svenske og franske Sange for os.

Det var en Aften, som burde have samlet adskillige flere end de godt 50, som ialt var mødt; det er desværre, som om disse Sammenkomster med Paarørende ikke formaar at samle et saa stort Antal, som de efter Bestyrelsens Mening fortjener, og naar der kun møder saa relativt faa, vil det ikke kunne undgaas, at Foreningens Kasse kommer til at lide derunder. Alene Filmen med Foredrag maa give Underskud, og Lokale og Lys kan ikke faas uden Vederlag, hvis ikke et større Antal melder sig til Smørrebrødet m. v., som Værten skal have en Indtægt af.

Redaktionsudvalget er efter Dr. Balslevs Fra-træden suppleret med stud. jur. Chr. Mogensen; Odenseaner-Samfundets Tidsskrift Nr. 23 vil først udkomme, naar Typografstrejken engang er ophørt. Nr. 22 udkom i Oktober ifjor.

Ogsaa i det nu forløbne Foreningsaar er adskillige Medlemmer eller tidligere Medlemmer gaaet bort.

I Tiden September—Oktober ifjor er fhv. Politilæge Søren Hansen, Arkitekt Olaf Petri og Direktør Povl Hey afgaaet ved Døden, og i Tiden Februar—April i Aar er Ørelæge Valdemar Klein, Inspektør Otto Haugsted og Dr. A. C. Andersen gaaet bort.

Indtil for nogle Aar siden saa vi hyppigt Dr. Klein ved vore Sammenkomster, og Arkitekt Petri svigtede saa godt som aldrig.

Det er med Sorg, at vi har modtaget Meddelelserne om, at saa mange af vore Medlemmer ikke er mere, og vi i Odenseaner-Samfundet vil bevare Mindet om dem.

Bestyrelsen har i det Aar, der nu er gaaet, foretaget en nøje Gennemgang af Medlemslisten og sammenlignet Listen med Kassererens Kassebog, hvor det desværre viste sig, at et ikke ringe Antal Medlemmer igennem en Aarrække ikke har betalt Kontingent, og ej heller trods gentagne Opfordringer, saafremt deres Adresser har kunnet konstateres, har været at formaa til at betale. Herved er i Henhold til Lovenes § 4 ca. 50 blevet slettet, det drejer sig dog fortrinsvis om unge, som vi ikke har set siden Rusgildet.

Det har herved ikke kunnet undgaas, at Medlemsantallet er gaaet tilbage, saaledes at der nu er knap 300 Medlemmer mod tidligere ca. 330.

I det forløbne Aar har Odenseaner-Samfundet

modtaget 375 Kr., indsamlet blandt 25 Aars Jubilarerne. Beløbet er indgaaet i »Jubilarenes Fond«. Jeg vil gerne udtale Odenseaner-Samfundets Tak for det modtagne Beløb. Det er glædeligt, at det synes at blive Tradition, at 25-Aars Jubilarerne hvert Aar betænker deres gamle Skoleforening med et Beløb til det Fond, som engang skulde blive til Studie- eller Rejselegater for Elever fra Skolen.

Regnskabet udviser et Underskud, som dog kan dækkes af Overførselen fra forrige Aar. Grunden til Underskuddet er bl. a. den, at alt for faa af Medlemmerne betaler deres Kontingent, og at Trykning af Tidsskriftet og Portoer er steget med ca. 50 %, endvidere at Rusfesten med en Betaling af 2 Kr. pr. Rus nødvendigvis maa give Underskud, og da Studenterne ved vore Sammenkomster kun betaler halv Pris eller mindre, vil ogsaa dette tynde paa Foreningens Kasse. Da vi ikke kan forsvare at møde op med et aarligt Underskud, har Bestyrelsen paa Dagsordenens Punkt 6 stillet Forslag om en Kontingentforhøjelse.

Jeg skal slutte med at udtale Ønsket om, at tidligere Elever fra Odense Katedralskole, unge og gamle, vil slutte sig til Skoleforeningen, og at hvert enkelt Medlem vil bidrage sit til, at Foreningen kan trives og blive et Samlingssted, hvor Kammeratskabet kan udvikles og gode Minder fra Skoletiden kan genopleves.

Direktør Elmquist forespurgte, om der var nogen, der ønskede at udtale sig. Fhv. Skolebestyrer Physant ønskede mere Billedstof i Bladet, herunder mente han navnlig, at der burde have været et Billede af K. L. Kristensen i sidste Medlemsblad. Formanden oplyste, at der i Medlemsblad Nr. 21 var et Billede af K. L. Kristensen, og at vi stadig arbejdede med Spørgsmaalet om mere Billedstof, men at det gaar lidt langsomt, fordi det var saa dyrt for Tiden.

Da ikke andre ønskede Ordet gik vi over til Pkt. 2.

Kassereren Hauer forelagde Regnskabet, der udviste et Driftsunderskud paa 765 Kr. med en Indtægt paa 2850 Kr. Driftsunderskudet dækkes af Overførsel fra forrige Aar og Gaver.

Fonden udviste en Kapital paa 4600 Kr., Bogfonden 200 Kr. Jubilæumsfonden 1575 Kr. Regnskabet blev eenstemmigt vedtaget.

Pkt. 3 og 4. De foreslaaede Bestyrelsesmed-

lemmer, Revisorer og Revisorsuppleanter blev valgt.

Nyvalgt blev Konsul Ove Hennings, Odense, (med Omvalg i 1949) i Stedet for Redaktør Dreyer. Adjunkt Holger Busk-Jensen blev valgt i Stedet for stud. jur. Mogens Fenn Leursen (med Omvalg i 1948) og Grosserer Georg Moldow i Stedet for Maleren Rannow (ligeledes med Omvalg i 1948).

Pkt. 5. Eenstemmigt vedtaget.

Pkt. 6. Formanden redegjorde for Bestyrelsens Forslag. Grønlund Rasmussen mente, det var lovlige rigeligt med 50 %'s Stigning, foreslog 25 %. Høeg forespurgte, hvad man skulde betale i Aften, hvis man vilde være livsvarigt Medlem. Formanden udtalte, at Bestyrelsen plejede at dække Underskudet, hvilket ikke var sømmeligt, og mente, at Regnskabet burde kunne balancere, og han saa helst, at Forhøjelsen med 50 % gik igennem. Hauer redegjorde nærmere for den svigtende Kontingentindbetaling og sagde, at Forhøjelsen paa 50 % endda næppe kunde faa Regnskabet til at balancere. Heide-Jørgensen foreslog en Redaktionsændring af Paragraffen og anbefalede Forhøjelse paa 50 %. Agerholm foreslog, at Forhøjelsen udelukkende skulde hvile paa Medlemsbladet, saaledes at der udover Kontingentet betales et Beløb for Bladet. Lersey slog et Slag for lavere Kontingent for Studenterne. Lindenov mente, man i denne Dyrtdid burde bruge Fondens Midler. Formanden sagde, at af Fondens Midler kunde kun Renterne bruges. Jubilæumsfonden kan ikke røres, da Renterne gaar ind i Fonden. Formanden mente ikke, at Agerholms Forslag om, at Bladet skulde bære Underskuddet var saa godt, idet det kunde resultere i, at kun meget faa vilde have Medlemsbladet, og at dettes Pris saa vilde blive 12—16 Kr. Mogensen fraraadede at forhøje Kontingentet for Studenterne. Physant havde intet at indvende mod Forhøjelsen, men mente, at den burde være midlertidig. Høeg foreslog, at Kontingentet skulde fastsættes ved hvert Aars Generalforsamling, for ét Aar ad Gangen og foreslog en Forhøjelse af Kontingentet til 10 og 3 Kr. + 50 % Forhøjelse af de livsvarige Satser. Dirigenten ridsede Ændringsforslagene op, og Bestyrelsen stillede derefter Ændringsforslaget:

§ 3, Stk. 1 forlænges med:

»Kontingentet for det løbende Regnskabsaar og Satserne for de livsvarige Medlemmer kan dog

forhøjes eller nedsættes paa den aarlige Generalforsamling.

Samtidig vedtoges:

Kontingentforhøjelse for 1947 til 10 og 3 Kr. og 50 % Forhøjelse af de livsvarige Satser til 150, 115 og 75 Kr.

Dette blev eenstemmigt vedtaget.

Formanden takkede, og der blev udraabt et Hurra for den udmærkede Maade, Dirigenten havde røgtet sit Hverv paa.

Derefter samledes vi til Smørrebrødet, hvor til der serveredes Albani Øl og Snaps.

Medlemmerne havde fordelt sig i Grupper aargangsvis, og man kunde høre, at det gik fornøjeligt til rundt omkring.

Odenseaner-Samfundet

Formueregenskab for 1946.

Aktiver pr. 1/1 1946.

Girokonto	Kr.	606,30
Kassebeholdning	»	38,35
Bankbog m. Københavns Handelsbank, Gl. Torv Afd.	»	222,83
	Kr.	867,48

Aktiver pr. 31/12 1946.

Girokonto	Kr.	20,07
Bankbog m. Københavns Handelsbank	«	82,20
Driftsunderskud	»	765,21
	Kr.	867,48

Formueregenskab for Fonden.

Aktiver pr. 1/1 1946.

Obligation 4½ %, 3. Afd. Kreditforeningen for mindre jydsk Landejendomme, nom. Kr. 1000,00	Kr.	820,00
Sparekassebog m. Den sjællandske Bondestands Sparekasse	»	3378,85
Bankbog m. Københavns Handelsbank	»	110,00
Obligationsrenter for 1946	»	55,00
Renter for 1946, Den sjæll. Bondestands Sparekasse	»	84,78
To livsvarige Medlemmer	»	150,00
	Kr.	4598,63

Aktiver pr. 31/12 1946.

Obligation som ovenfor	Kr.	820,00
Sparekassebog m. Den sjæll. Bondestands Sparekasse	»	3778,63
	Kr.	4598,63

Formueregenskab for Bogfonden.

Aktiver pr. 31/12 1946: Obligation, 5 %, 2. Serie Kreditforeningen for industrielle Ejendomme, nom. Kr. 200,00	Kr.	200,00
--	-----	--------

Jubilarenes Fond.

Aktiver pr. 1/1 1946	Kr.	1200,00
Gave fra Jubilarer i 1946	»	375,00
	Kr.	1575,00

Driftsregnskab for 1946.

Indtægter:

Forudbetalt for 1947: 2 Medl. à 6,00..	Kr.	12,00
1946: 180 Medlemmer à 6,00	»	1080,00
» 27 — à 2,00	»	54,00
Efterbetalt for Aarene 1941—1945 ...	»	112,00
Betalte Efterkravsgebyrer	»	11,00
Bidrag til Bogfonden fra 8 Medl. ...	»	80,00
Gave fra 1 Medlem	»	100,00
» » 3 Medlemmer	»	8,75
» » 30 Medlemmer à 3,00 og 4 Medlemmer à 4,00 og 1 Medlem à 10,00 paa Generalforsamlingen i Odense	»	116,00
Indtægt ved Salg af Blade	»	15,00
Indtægt ved Rusfest	»	477,00
Renter fra Giro	»	10,08
» » Bankbog	»	9,37
Driftsunderskud	»	765,21
	Kr.	2850,41

Udgifter:

Legat til Skolen	Kr.	100,00
Extraordinært Legat til Skolen fra Gaver paa Generalforsamlingen i Odense	»	100,00
Boglegat	»	102,75
Bladet	»	804,00
Administration:		
Bogtryk paa Brevkort og Konv. ..	»	110,50
Sekretærens Kontorhjælp	»	100,00

Overføres Kr. 1317,25

	Overført Kr. 1317,25
Optagelse i Kraks Vejviser	» 20,00
Frimærker	» 164,30
Girogebyrer	» 1,50
Udlæg v. Generalforsaml. i Odense »	3,55
Blomster til Direktør Agerholm »	12,00
Gave til Dr. Bratli, 75 Aars Fødselsdag »	50,00
Udgift ved Mødet 8. April	» 140,35
Gæster ved Generalforsaml. i Odense »	38,35
Rusfest	» 1103,11
	<hr/>
	Kr. 2850,41

Legatet:

Vor Forenings Legatportion, 100 Kr., blev til-
delt stud. jur. Erik Crientz Hansen.

Odense Katedralskoles Studenter 1947

(I Fortegnelsen er Faderens (Værgens) Livs-
stilling og Bopæl anført i Parentes).

Den klassisk-sproglige Linie:

Bonfils, Asger (fhv. Købmand, Odense).
Gram-Hansen, Christian (Læge, Horne).
Larsen, Jørgen Gustav (Landsretssagfører,
Højby).
Tange, Gudmund (Sognepræst, Odense).

A. Den nysproglige Linie:

Andersen, Erik (Frugtavlser, Odense).
Andersen, Vitta Elisa (Telefonmontør, Tarup).
Bondo, Birte (Direktør, Fruens Bøge).
Christensen, Svend (Grosserer, Odense).
Frederiksen, Grethe (Bygningskonduktør,
Odense).
Hansen, Erland (Husmand, Otterup).
Hansen, Ole (Bryggeriarbejder, Assens).
Hasnæs, Ellen (Kroejer, Otterup).
Madsen, Elisabeth (Sognepræst, Skeby).
Rasmussen, Ester Stage (Skrædermester, Odense).
Smith-Hansen, Estrid (Landbrugskonsulent,
Tarup).

B.

Bøgh, Gunnar (Købmand, Odense).
Dam, Erik Norman (Overingeniør, Odense).
Godske, Poul (afd. Lærer, Tommerup).
Hansen, Poul (Mejerist, Odense).

Hendriksen, Jytte (Smedemester, Nr. Broby).
Kornerup, Jytte (Forpagter, Schelenborg).
Nielsen, Bodil (Førstelærer, Ejby).
Olsen, Karl Erik (Gaardejer, Asperup).
Rosendal, Hans Valdemar (Gaardejer, Roerslev).

A. Den matematisk-naturvidenskabelige Linie:

Bremer, Hans Christian (Frue, Odense).
Christensen, Hans Evald (Bryggeriarbejder,
Odense).
Christensen, Knud Erik (Grosserer, Odense).
Glamann, Ulrik (Bankdirektør, Kerteminde).
Hansen, Jan (Sparekassefuldmægtig, Odense).
Henning, Hans (Frue, Otterup).
Jensen, Robert (Smed, Odense).
Jørgensen, Kaj Lange (Ingeniør, Odense).
Larsen, Jørgen Hovgaard (Gaardejer, Peder-
strup).
Lund, Grete (Lærer, Skydebjerg).
Lundgreen, Hans (Gaardejer, Otterup).
Meier, Dyveke (Læge, Odense).
Meilgaard, Morten (Læge, Morud).
Møller-Madsen, Mogens (Typograf, Odense).
Nielsen, Kjeld Enevold (Civilingeniør, Odense).
Nielsen, Poul Gerhard (Skoleinspektør, Odense).
Nørregaard, Jørgen (Overassistent, (D. S. B.),
Odense).

Sachmann, Tove (Mekaniker, Sønderød).
Sørensen, Gorm (Murermester, Kerteminde).
Thomsen, Gert (Maler, Odense).
Thygesen, Mogens (Installatør, Kerteminde).

B.

Andersen, Harry (Tømrer, Odense).
Andersen, Kirsten (Kontorchef, Odense).
Andersen, Poul (Grosserer, Odense).
Andresen, Erik (Købmand, Odense).
Bech, Henning (Slagter, Odense).
Boesen, Jørgen (Gaardejer, Flemløse).
Frandsen, Else (Viceinspektør, Odense).
Frandsen, Inge (Viceinspektør, Odense).
Frederiksen, Else (Skoleinspektør, Odense).
Giessel, Gerda (Bogholder, Odense).
Hansen, Erik Crientz (Møbelhandler, Odense).
Hansen, Erik Preisler (Repræsentant, Odense).
Hansen, Jens Gerling (Revisor, Odense).
Hansen-Sværupgaard, Jørgen (Gaardejer,
Vigerslev).
Hjort, Tage (Trafikassistent, Assens).
Larsen, Karl Marius (Mekaniker, Sdr. Næraa).
Madsen, Flemming Lumbye (afd. Justitsraad,
Odense).

Nielsen, Elisabeth (afd. Landsretssagfører, Odense).

Nielsen, Henning (Glarimester, Odense).

Ryberg, Erik (Bud, Odense).

Aarets Generalforsamling

Jaar vil Odenseaner-Samfundets Generalforsamling finde Sted *Torsdag den 27. Maj* i Haandværkerforeningens Lokaler. Indvarsling vil ske i Henhold til Lovene. Deltagelsen i Generalforsamlingen var ifjor ringere end tilbørligt. Medens Generalforsamlingen i 1946, der afholdtes i Odense, talte 45 Deltagere, var Antallet ifjor her i København saa lavt som 30. Et saadant Minimum, der dog næppe afspejler Medlemmernes kollektive Indstilling overfor vor Forening, bør være og blive et isoleret Tilfælde. Vore Generalforsamlinger plejer jo dog at være en behagelig Form for hyggeligt kammeratligt Samvær.

★

Odense som Kulturcentrum

I Aaret 1947 kunde tre betydelige kulturelle Etablissementer fejre deres Bestaaen gennem et usædvanligt Aaremaal. »Fyens Stifttidende« fejrede saaledes sit 175-Aars Jubilæum, og den »Hempelske Boghandel«, hvis Indehavere i de sidste 60 Aar tilhørte Dynastiet Dreyer, der ejede Stifttidende, fyldte 150 Aar.

Paa det dramatiske Omraade har Odense altid indtaget en førende Stilling lige fra Skolekomediernes Tid under Reformationen, og i 1796 skabtes det første danske Privatteater udenfor København, og i dette »Odenseiske danske National-Theater« indførte man for halvandet Hundrede Aar siden et Abonnement-System i Lighed med det Kgl. Teaters.

★

Rettelse

Ved Rusmodtagelsen den 6. December 1945 holdtes Rustalen af Dr. med. *Harald Lindenov*. I vort Tidsskrifts Referat af denne interessante Tale (Nr. 22, Side 402—404) var der beklageligvis indløbet nogle Fejl og Unøjagtigheder, som Redaktionen beder undskyldte og anmoder Medlemmerne om venligst at rette:

Side 402, 2. Spalte, Linie 25 fra oven rettes Ordet »recessiv« til *receptiv*. Side 403, 1. Spalte,

Linie 21—22 fra oven *udgaar* Ordene »sin direkte Kontakt med Tyskerne«. Side 403, 2. Spalte, Linie 24 fra oven rettes »Dansk« til *Dansker*, og i samme Spalte, Linie 28 fra oven rettes »vittigt« til *bittert*. Side 404, Linie 26—27 rettes »1619 Dollars« til *1619 Millioner Dollars*.

Medlemsliste for „Odenseaner-Samfundet“

pr. 1. Januar 1948

Æresmedlem:

Agerholm, Sophus, Direktør, R., D. M., p. p., Hammerensgade 3, K. (1884).

Livsvarige Medlemmer:

Balslev, Vilhelm, Læge, Frederiksberg Allé 19 A, V. (1897).

Berg, H. V., Overretssagfører, Graabrødreplads 7, Odense (1904).

Hauer, Kaj, Civilingeniør, Søndermarksvej 7, Valby (1912).

Jacobsen, Carl K. F., Dyrslæge, Ebberup, Fyn (1906).

Kirchhoff, Carl, Rue de l'Horloge 55, Casablanca, Marokko (1917).

Knudsen, Martin, Professor (v. Universitetet), Dr. phil., h. c., K. I., D. M., p. p., Høeghsmindevej 58, Gentofte (1890).

Larsen, Absalon, Professor, K., D. M., Baunegaardsvej 15, Gentofte (1890).

Lassen, Knud, Politimester, R., Hillerød (1904).

Lersey, Peter, Læge, Vestre Boulevard 45, V. (1907).

Lindenov, Harald, Dr. med., Rolighedsvej 6, V. (1914).

Møller, Poul, Professor, Dr. med., R. af Dbg., Storoff. af den græske Phønixorden, Svanevænget 30, Ø. (1902).

Raffenberg, Mogens Fürst, Overretssagfører, R., D. M., p. p., c/o. Børsen, K. (1910).

Rytter, Aage L., Direktør, R. af Dbg., Vestervoldgade 111, V. (1920).

Ryyd, Peter, Retsformand, R., D. M., K. af Vasardenen, Amaliegade 25, K. (1906).

Sørensen, Chr., Sparekassedirektør, Købmand, R., Aarup (1889).

Weimann, Jens Johann, Grosserer, Ava. Aguirres 1377, Martínez, F. C. C. A., Buenos Aires, Argentina (1918).

Weimann, Svend, Fabrikant, Esthersvej, Svendborg (1917).

Medlemmer:

Allerup, Flemming Pätges, Højesteretssagfører, R. af Dbg., Gl. Torv 18, K. (1910).
 Andersen, H. H. Selbjerg, Kommuneingeniør, Jyllandsvej 44, F. (1916).
 — Jørgen, Bernt, stud. vet., Bülowvej 40², V. (1941).
 — Niels Jørgen Ove, Overtoldinspektør for Østifterne, R. af Dbg., Rosenvængets Allé 28, Ø. (1910).
 — Poul, Professor, Dr. jur. R. af Dbg., Rungstedvej 13, Rungsted (1910).
 Arum, R., Politimester, R. af Dbg., Nørresundby (1906).
 Balslev, Nicolai, Frederik, Kontorchef (c/o. Østifternes Kreditforening), Strandvej 640, Klampenborg (1905).
 — Viggo, Kaptajn, R., p. p., Bredgade 63³, K. (1898).
 Barner, Johs. Rasmussen, Direktør, R., D. M., Pr. Charlottesgade 38, N. (1909).
 Bech, Lundgren, Økonomiinspektør, Herlufsholm, Næstved (1925).
 Bencke, Erik, Grosserer, Langelinie 1, Odense.
 Berg, Knud Andreas, stud. med., Kirkevænget 12¹, Valby.
 Berner, J. A. A., Stiftamtmand, R., D. M., Slotet, Aalborg (1904).
 Berntsen, H., Expeditionssekretær (Overformynderiet), Amager Boulevard 124, S. (1914).
 Bindeshøll, Trygve, Maglegaards Allé 63, Søborg (1945).
 Blegvad, N., Rh., Overlæge, R., Nytorv 3, K. (1897).
 Blomberg, Aage Fasmer, Adjunkt, cand. mag., Langesø.
 Bratli, Carl, Dr. h. c., Forfatter, kgl. Translatør, St. Regnegade 5, K. (1890).
 Breitenstein, N. J., Museumsinspektør, mag. art., N. J. Fjords Allé 16⁴, V. (1921).
 Brock, Henrik, Grosserer, Reklamekonsulent, Lyngbyvej 423, Gentofte (1909).
 Bruun, Niels, Dommer, Ribe (1910).
 Buch, Poul, Dommerfuldmægtig, Østerbæksvej 25², Odense (1934).
 Budtz-Jørgensen, O., Gas- og Vandmester, Sortedamsdosseringen 57⁴, Ø. (1892).

Busk-Jensen, Holger, Adjunkt, cand. mag., Rosenvængets Hovedvej 32¹ tv., Ø. (1935).
 Carstensen, Sven, Direktør, Johannevej 24, Charlottenlund.
 Christensen, Arnold, Bankdirektør, Klaregade 29, Odense.
 — Jørgen Jung, Sorøgade 4, Ø. (1946).
 — Svend Erik, Direktør, Kødfoderfabriken »Sjælland«, Ortved pr. Ringsted (1921).
 Christiansen, William, Civilingeniør (c/o. Dansk Soyakagefabrik), Solsortvej 10, F. (1915).
 Clemmensen, Peer, Læge, Frimestervej 33, N.V. (1934).
 Dahl, Knud, stud. polyt., Østersøgade 98³ th., Ø. (1945).
 Dobler, Leo, fhv. Kontorchef (c/o. Chef for Skiftekontoret under Københavns Byret, Danas Plads 12, V. (1891).
 Dreyer, Aage Jens Bang, Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense (1908).
 — Allan, Rosenvængets Allé 14², Ø. (1943).
 — Fritz Julius Frandzen, Kommunelæge, Odense (1904).
 Ebbesen, Stephan A., Landsretssagfører, Tietgens Allé 21, Odense (1920).
 Elmquist, Helge, Ingeniør, cand. polyt., Gunløgs-gade 15, S. (1897).
 — Hjalmar, V., Direktør, R., Houmarksvej 20, Charlottenlund (1898).
 — Walther, Direktør, R. af Dbg., Det finske Frihedskors af 4. Klasse, Vestervoldgade 113, V. (1911).
 Enrum, Knud, Ejner, Overdyrlæge, Skælskør (1906).
 — K. H., Overdyrlæge, Bakkekammen, Holbæk (1907).
 — Thorkild, Prokurist, Herstedvester pr. Taastrup (1911).
 Erichsen, Knud Helm, Adr. Studenterraadet, Konsistoriehuset, Frue Plads (1941).
 Eriksen, Jørgen, stud. polyt., Maribovej 10, Valby (1946).
 — Mogens, stud. polyt., Tietgens Allé 55, Odense (1942).
 Errebo-Knudsen, E. O., Læge, Drosselvej 80⁴, F. (1931).
 Eskelund, Carl E., Generalkonsul, R., D. M., Udenrigsministeriet, K. (1907).
 Frandsen, Niels, Sagførerfuldmægtig, cand. jur., Hjertingvej 36, Esbjerg (1936).

- Frederiksen, Flemming, stud. med, Aaboulevard
den 9² tv., V. (1942).
- Frejlev, Poul, stud. jur., Dronninglundsvej 1,
Vanløse (1943).
- Friis-Hansen, Jørgen Olaf, Rektor, R., Herlufsholm,
Næstved (1912).
- Frølich, Einar Jakob Stampe, Expeditionssekretær,
cand. polit., Fabritius Allé 6, Klampenborg (1911).
- Knud Frederik Stampe, Læge, Vester Sker-
ninge (1909).
- Thyge Stampe, Bogholder, Korsør (1917).
- Gerner-Nielsen, O., Tandlæge, Jernbaneallé 76,
Vanløse (1919).
- Giersing, Johs., Overretssagfører, Nørrevoldgade
50, K. (1891).
- Gottschalch, Chr., R. af Dbg., Koncertsanger,
Vodroffsvej 43, V. (1905).
- Guldager, H. C., stud. med., Gladsaxevej 63¹, Sø-
borg (1940).
- Hansen, Ejnar, Overretssagfører, P. Skramsgade
7, K. (1899).
- Erik Bjerggaard, stud. polyt., Trianglen 4, Ø.
(1941).
- Espen, Kontorchef, Kirkehøj 16, Hellerup
(1911).
- Frits, Fuldmægtig, Hostrups Have 11, V.
(1911).
- Gunnar, Adjunkt, cand. mag., Munkebjergvej
74, Odense (1922).
- H. J., Landsretssagfører, Sorø (1911).
- Niels, cand. polit., Ligningsdirektør, Ved Ban-
nen 1, Gentofte (1912).
- P. Flemming, Civilingeniør, Kastelsvej 28, Ø.
(1920).
- Rudolph, Civilingeniør, Carit Etlarsvej 9², V.
(1888).
- Hansted, Chr., Læge (c/o. Sct. Lucasstiftelsen,
Bernstorffsvej, Hellerup) (1936).
- Hartnack, V., Oberstløjtnant, R., D. M., Slagelse
(1895).
- Haugsted, Johs. Viggo, Universitetskasserer,
cand. jur., R., Østerbrogade 54 E. Ø. (1902).
- Heide-Jørgensen, G., Dommer, R., D. M., Fryden-
dalsvej 14, V. (1893).
- Hempel-Jørgensen, Fr., Kommandørkaptajn,
Kontorchef (c/o. Marineministeriet), Henrik
Hertzvej 15, Charl. (1913).
- Hennings, Ove, Konsul, R., Dronningensgade 3,
Odense (1912).
- Henriksen, Asger, Landsretssagfører, Vestergade
35, Odense (1921).
- Kaj, Kontorchef, R., Strandvej 166, Charl.
(1911).
- Hertz, Knud, Overretssagfører, Strandhuse pr.
Kolding (1906).
- O., Munderingsforvalter, Holbergsgade 7³, K.
(1904).
- Hohwy, Ellen, cand. jur., Frk., »Ved Andebak-
ken« 10², F. (1934).
- Holbeck, H. St., fhv. Rektor, R., D. M., p. p., Pen-
sion Carites, Rungsted Kyst (1885).
- Holten-Bechtolsheim, Viggo Rothe, Højesterets-
sagfører, R. af Dbg., Gruts Allé 10, Hellerup
(1894).
- Høeg, Tage, Rektor, Odense Katedralskole,
Odense (1918).
- Høirup, J. T., Departementschef, Lysagervej 20,
Charl. (1923).
- Høj, Preben Rasmussen, stud. polyt., Ndr. Fri-
havnsgade 19² th., Ø. (1946).
- Illum, K., Bogholder, Bernstorffsvej 69 A, Helle-
rup (1914).
- Iversen, Erik, stud. jur., Hartmannsvej 67, Char-
lottenlund (1946).
- L., adm. Direktør (Statsanstalten for Livsfor-
sikring), Dr. phil, K. I., D. M., p. p., Jægers-
borg Allé 147, Gentofte (1893).
- Jacobi, Helge, R. af Dbg., Landsdommer, Klø-
ckersvej 11, Gentofte (1915).
- Jacobsen, Axel Karl Frederik, Læge, Gartner-
vænget, Sønderborg (1935).
- Holger, Landinspektør, Haarby (1914).
- Knud, Reservelæge, Sindssygehospitalet, Mid-
delfart (1933).
- Martin, Overretssagfører, Nykøbing F. (1906).
- Olaf, Grosserer, Kaalundsvej 54, Odense (1916).
- Jensen, Holger, Lektor, Sundvej 6, Hellerup
(1920)
- Valdemar, Kontorchef, Nørrevoldgade 34, K.
(1900).
- Jepsen, Kjeld, cand. jur., Ansgarsgade 3, Odense
(1939).
- Johansen, Holger, flyttet (1914).
- Juul-Petersen, Aage, Sagfører, cand. jur., Klare-
gade 15, Odense (1912).
- Jørgensen, Carl, Overlæge, Postboks 163, K. (1906).
- H. H., Militærattaché, Udenrigsm., Paris, R.,
D. M. (1909).
- Ib Reymond, cand. jur., Sagførerfuldmægtig,

- c/o. Landsretssagfører Valdal, Østerbrogade 21, Ø. (1938).
- Jørgensen, Inge, stud. odont., flyttet (1942).
- J. M., Oberstløjtnant, R. af Dbg., Madvigs Allé 8, V. (1915).
- Johannes Albinus, stud. theol., flyttet (1946).
- Kaarsbo, Helmer, Politifuldmægtig, cand. jur., Jernbaneallé 8., Sæby (1935).
- Karstens, Ejnar, Landsretssagfører, Søndergade 2, Aarhus (1911).
- Kjellund, Axel, Direktør, Raadhusvej 8, Charlottenlund (1914).
- Kjær, Erik W., Tandlæge, Klingenbergshus 10, Odense.
- Kjærsgaard, N. J. N., Sagfører, cand. theol. og jur., Filosofgangen 15, Odense (1912).
- Knudsen, H., Aa., cand. pharm., Mølholm, Vejle (1917).
- K. A., fhv. Gymnastikinspektør, Kommandør af 2. Grad af Vasaordenen, R., D. M., p. p., Tietgens Allé 110, Odense (1883).
- Koch, Heinrich, E. E., Landsretssagfører, Oberstløjtnant, R. af Dbg., Nørrevoldgade 91, K. (1906).
- Korch, V. Raben, Personalechef, Vasehøjvej 1, Charl.
- Krarup, E., Overlæge, Klaregade, Odense (1905).
- L. V., Skovrider, Valborup pr. Hvalsø (1909).
- Krebs, Grethe, Tandlæge, Reykjavik, Island (1938).
- Kristiansen, Einar, Tandlæge, Peter Bangsvej 281, Vanløse (1911).
- Erik Sarauw, stud. med., flyttet (1941).
- Kroman, Mogens, Landsretssagfører, cand. jur., Ved Stranden 14, K. (1936).
- Lange, Ivar, Sognepræst, Howitzvej 44, F.
- Larsen, Astrid, stud. jur., flyttet (1942).
- Gertrud Gregers, Vesterbro 127, Odense (1946).
- Gunnar Gregers, stud. jur., Nordisk Kollegium, Strandboulevarden 30, Ø. (1939).
- Vilhelm, Kommunalærer, Lystrupsvej 5, Brønshøj (1921).
- Lenskjold, Svend, flyttet (1945).
- Lerche, C. F., Overretssagfører, Amaliegade 4, K. (1901).
- Lieth, A. von der, Civilingeniør, Aaboulevarden 5, V.
- Egon von der, Civilingeniør, Maskinfabrikant, Tranegaardsvej 63, Hellerup (1922).
- Lollesgaard, Knud, Overretssagfører, R., Klaregade 18, Odense (1897).
- Lomholt, Svend, Professor, Overlæge, Dr. med., R. af Dbg., Raadhuspladsen 45, V. (1905).
- Lund-Hansen, Erling, Tandlæge, Pilevangen 30, Tarup, Odense (1941).
- Kaj, Turistchef, Direktør, Buchtrups Annoncebureau, Aarhus (1909).
- Madsen, Erik Lumbye, cand. jur., p. t. U. S. A. (1930).
- Madsen, Frederik Adolph Rancke-, Civilingeniør, c/o. F. L. Smith & Co., Vestergade 33, K. (1921).
- Hugo, stud. mag., Ny Carlsbergvej 36, 3. th., V. (1946).
- Markwarth, V., Sekretær, cand. pharm., Rolighedsvvej 4, V. (Realist 1921).
- Meier, Dyveke, Frk., Skovmindevej 32, Holte.
- Valdemar, Læge, Skibhusvej 62, Odense (1907).
- Mogensen, Anna, stud. odont., Hjortholmsvej 5, Lyngby (1943).
- Poul, Rektor, Hjortholmsvej 5, Lyngby.
- Christian, stud. jur., Hjortholmsvej 5, Lyngby (1944).
- Moldow, Georg, Grosserer, Tryggehvideallé 11, Charlottenlund (1905).
- Mortensen, Flemming, stud. jur., Ryesgade 124, 2., Ø. (1945).
- Müller, Håkon, Lektor, Lahmsgade 83, Odense.
- Møller, Carl Andreas, Departementschef, K., D. M., p. p., Stockholmsgade 59, Ø. (1901).
- Christen, Skuespiller, Sct. Kjeldsgade 18, Ø. (1914).
- Johannes Carl Niels, Læge, Aarup (1900).
- Knud, Kontorchef, cand. jur., R., (c/o. Overformynderiet), Lipkesgade 5, 3., Ø. (1899).
- Nedermark, Charles, Provst, Hovedvejen 134, Glostrup (1911).
- Neel, Axel Valdemar, Læge, Dr. med., A. N. Hansensallé 17, Hellerup (1897).
- Nielsen, Aage, Kontorchef, Rosenørnsallé 11, V. (1914).
- Alfred, Konsul, Rudkøbing.
- Gerhard Stougaard, stud. mag., flyttet (1941).
- H. C., Lektor, Økonomiinspektør, Rungsted Kyst (1901).
- Niels, Overretssagfører, Frederiksholms Kanal 2, K. (1895).
- Niels Juul, stud. med., flyttet (1939).
- O. Lindegaard, Algade 12, Roskilde (1920).
- Nissen, Johs., Ingeniør, Fyensvej 24, Ørholm, Lyngby (1912).
- Nyborg, H. A., Ingeniør, cand. polyt., Norasvej 21, Charlottenlund.

- Nyegaard, A., Direktør, Vestergade 50, Odense (1907).
- Nygaard, Anne, Frk., stud. jur., flyttet.
- Olesen, Martin, stud. jur., flyttet
- Olrik, Mogens, Læge, Amagerbrog. 28, S. (1902).
- Olsen, Axel, Kontorchef, cand. polit., Norsvej 6, 2., V. (1915).
- Ole, stud. jur., Hollændervej 7, V. (1944).
- Paabøl, R. Chr., Landsretssagfører, Reventlows-gade 12, V. (1924).
- Pedersen, Hans Peder Marius, Sekr., cand. jur., Ahlefeldtsgade 18 A., K. (1937).
- Kaj A., Direktør, Malmøgade 7, Ø. (1913).
- Petersen, Hans Hartvig, Rahbecks Allé 2 A, 1., V. 1946).
- Harald, fhv. Justitsminister, Civildommer, D. af R. af Dbg., Parkovsvej 20, Gentofte (1912).
- Petri, Einar, Civilingeniør og Entreprenør, Lindevej 10, V. (1890).
- Physant, H. T., cand. mag., fhv. Skolebestyrer, Poul Møllersvej 5, F. (1893).
- Prag, Vilh., Læge, Rustenborgvej 3, Kongens Lyngby (1909).
- Prip, Axel Biering, Rektor, Statsskolen, Randers (1910).
- Rannow, Emil, Maler, Grøndalsvej 38, 1., F. (1897).
- Rasmussen, E. Schested, Ekspeditionssekretær, cand. polit., Ved Volden 10, 1., K. (1915).
- Gustav, Udenrigsminister, R., D.M., M.T., Kfh., Udenrigsministeriet, K. (1913).
- H. J., Læge, Fælledvej 6¹, N. (1914).
- Holger, Tommerup Teglværk, Tommerup (1937).
- Mogens, stud. merc., Tommerup Teglværk, Tommerup (1939).
- N. H., cand. theol., Seminarieførstander, Haslev (1903).
- Niels Chr., Overretssagfører, Nørregade 67, Odense (1883).
- V. S., Fuldmægtig, Broksøvej 6, Brønshøj (1920).
- Reedtz-Thott, Baron, Hofjægermester, Oberstløjtnant, R., Strandegaard pr. Faxe (1905).
- Rode, Holger, Grosserer, Vestre Boulevard 17, V. (1906).
- Roepstorff, Thorkild, Statsadvokat, Parkovsvej 73, Gentofte (1921).
- Runer, Erik, cand. jur., Sagførerfuldmægtig, c/o L/sagf. Poulsens Eftf., Svendborg (1936).
- Schaffalitzky de Muckadell, Erik, Lensgreve, Arreskov, Korinth (1906).
- Skydsgaard, H., Dr., Middelfartsgade 14, Ø. (1920).
- Har., Dyrslæge, Havreholm pr. Hornbæk (1920).
- K. E., Professor, Dr. theol., St. Kannikestræde 11, K. (1920).
- Steenberger, Erik, Læge, Grønningen 1, Odense (1911).
- Strange, Bent, stud. med., Herman Triers Plads 5, V. (1943).
- Strøm, Chr., Kontorchef (i Finansministeriet), R., Marienlystvej 10, F. (1912).
- Sternose, Poul Jørgen Chr., Sagførerfuldmægtig, Adr. Lsagf. Chr. Lorentzen, Vitus Berings Plads 1, Horsens (1936).
- Suhr, Excellence, Biskop, Bredgade 64, K. (1913).
- Svanholt, Otto, Lektor, Gentoftegade 56, F., Gentofte (1945).
- Sørensen, Erik, Willemoesgade 33, 2. th., K. (1942).
- Tange, Hans, Landretssagfører, Aars (1906).
- Teglbjerg, Rikard B., Lærer, cand. theol., Nørrebrogade 195, N. (1905).
- Thorbek, Viggo, Fabrikant, cand. pharm., Kattesundet 14, K.
- Thornye, Erik, Tandlæge, Sortedamsdosseringen 81, Ø. (1941).
- Tørring, L., Fabrikant, R., D.M., Vestergade 13, Odense.
- Niels, stud. merc., c/o. Fabrikant Tørring, Vestergade 13, Odense (1943).
- Valdemar, Ingeniør, Kongensgade 13, Odense (1893).
- Verning, P., Overlæge (v. Sct. Josefs Hospital), Vodroffsvej 50 B., V. (1904).
- Vinther, Per Heikel, Ndr. Frihavsgade 89, 3., Ø. (1944).
- Wagner, H., Landsretssagfører, Vestergade 11, K. (1914).
- Westh, Edvin, Sekretær, Nørrevoldgade 34, K. (1925).
- Wiberg, Harry (c/o. Medicinalco, Prags Boulevard 37, S.), Falkonerallé 1, F. (1927).
- Wille, Carl E., Fuldmægtig i Invalideforsikringsretten, Juliusvej 9, Gentofte (1919).
- Zachrisson, William, Underdirektør, cand. jur., Østerbrogade 84, Ø. (1904).
- Østerbye, P., Tandlæge, Grindsted (1914).